CSR Journal
ธุรกิจกับสังคม
Business & Society
ฉบับที่ 28
เมษายน - มิถุนายน 2555

SVN Asia (Thailand)

Do Thai Care CSR?

เจ๊หมวย: แห่งร้านขนมปังไส้ล้นกับสไตล์ CSR ของฉันเอง

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม สัตบุรุษแห่งสยามประเทศ

SVN Asia (Thailand)

Social Venture Network Asia (Thailand)
เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

SVN Asia (Thailand)

เครือข่ายนักธุรกิจ นักวิชาการ และบุคคล ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 มีการขับเคลื่อนอย่างจริงจังตลอด 12 ปีที่ผ่านมา SVN ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจด้วยจิตวิญญาณแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility) โดยประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรภาคเอกชน ภาครัฐ และองค์กรสาธารณประโยชน์ บนความสมดุลของหลักพื้นฐาน 3P คือ People, Planet, Profit กิจกรรมหลักของ SVN ประกอบด้วย SVN Talk, SVN College, SVN Visit, SVN Award, Annual Conference และการผลิตวารสาร CSR Journal

SVN มุ่งมั่นนำสมาชิกก้าวไป เพื่อสานพลังเครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในประเทศและนานาชาติ สู่เป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ ควบคู่ไปกับการดูแลสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อความสมดุล ยั่งยืน เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังมีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดี

Honorary Advisor

ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน
H.E. Anand Panyarachun
Former Prime Minister

Our Contributor

GPO องค์การเภสัชกรรม
BANPU โลมหน้าพลังงานแห่งเอเชีย
Thaioil Group Refining Our Future
ptt Group Power for Sustainable Future
BAFS Bangkok Aviation Fuel Services Public Company Limited
วิริยะประกันภัย THE VIRIYAH INSURANCE
บางจาก ผู้นำพลังงานทดแทน
ไทยประกันชีวิต
SCG

คณะกรรมการเครือข่ายเอสวีเอ็น เอเชีย (ประเทศไทย) 2553

ที่ปรึกษา คุณอานันท์ ปันยารชุน / ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี / อาจารย์สุลักษณ์ ศิวรักษ์ / คุณไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม / คุณโสภณ สุภาพงษ์ / คุณปรีดา เตียสุวรรณ์

ประธานกรรมการ คุณวีระเดช สมบูรณ์เวชชการ

กรรมการ คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง / คุณสมลักษณ์ หุตานุวัตร / คุณประวิทย์ เยี่ยมแสนสุข / คุณดารณี เรียนศรีวิไล / ม.ล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี / คุณวิเชียร เจษฎากานต์ / คุณจงเกียรติ อนันตอัมพร / คุณอภิชาติ การุณกรสกุล / คุณวัลลภ พิชญ์พงศา / คุณศศมน ศุพุทธมงคล / คุณสุริยน เภกะสุต / คุณปัญญา ฉัททันต์รัศมี / คุณสันติ คุณพิสิฐวงศ์ / คุณรวิวรรณ โฮริโนอุชิ / คุณกานดา วัฒนายิ่งสมสุข / คุณขุนกลาง ขุขันธิน / ดร.รจนา โกศัยยานนท์ / คุณปิยะกุล สุวรรณสัมฤทธิ์ / ดร.จรรยา พุคยาภรณ์ / คุณรุ่งวิทย์ เติมพิทยาเวช / คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร / คุณกานต์ ฤทธิ์ขจร

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2555 สังคมไทยได้สูญเสีย**อาจารย์ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม** คนดีที่คิดและทำเพื่อสังคมมาโดยตลอด นอกเหนือจากตำแหน่งหน้าที่อันมากมายของท่าน ท่านยังเป็นที่ปรึกษาให้กับพวกเรา SVN ตั้งแต่ก่อตั้งเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม พวกเราขออาลัยท่านและจะจดจำแบบอย่างวิธีคิดบวก ทำเพื่อสังคมมากกว่าคิดถึงตัวเอง ซึ่งท่านได้ให้ไว้กับคนรุ่นหลังได้เรียนรู้และนำไปปฏิบัติต่อไป

ผมได้รับตำแหน่งประธาน SVN รุ่นที่ 3 ถือเป็นก้าวย่างปีที่ 14 ของ SVN ที่มีประธานรุ่นแรกคือ **คุณปรีดา เตียสุวรรณ** และ**คุณสุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง** เป็นประธานรุ่นที่ 2 จนมาถึงผม ความสง่างามของสังคม SVN คือเรายังมีอดีตประธานทั้ง 2 ท่าน อยู่ในทุกกิจกรรมที่ SVN กระทำ ผมเชื่อว่าเพราะทุกคนที่ร่วมงาน SVN นั้นมาด้วยใจรัก มาด้วยอุดมคติที่ต้องการให้สังคมและสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่ร่วมกันในประเทศนี้ ในโลกนี้ ให้เติบโตอย่างมีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมและจริยธรรม

หนังสือ CSR Journal ฉบับนี้ บทความเด่นในเล่มคือเรื่องการตื่นตัวของ CSR ในคนไทย (Do Thai Care CSR) และประวัติของคุณธาราทิพย์ ฤกษ์วลีกุล (เจ๊หมวย) เจ้าของร้านขนมปังพรชัย ผู้ได้รับรางวัล SVN Awards ภาคธุรกิจดีเด่นขนาดย่อม ปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการขนาดย่อม (SME) ในประเทศไทย มีมากกว่า 900,000 ราย หรือมากกว่า 95% ของผู้ประกอบการธุรกิจ ในขณะที่หลายองค์กรคิดว่า CSR ต้องมีเงินถึงจะทำได้ ร้านขนมปังพรชัยเป็นแบบอย่างในมิติหนึ่งของ CSR ที่น่าสนใจ

วีระเดช สมบูรณ์เวชชการ
ประธานเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เอเชีย (ประเทศไทย)

บรรณาธิการบริหาร: สุทธิชัย เอี่ยมเจริญยิ่ง
บรรณาธิการ: บังอร ไทรเกตุ
บรรณาธิการบทความ: พิมพร ศิริวรรณ
บรรณาธิการศิลปกรรม: สิรัญญา วิศาลศักดิ์
กองบรรณาธิการ: สมศักดิ์ สีสรรณ์, ศิริพร แสงแก้ว, กันตินันท์ เพียสุพรรณ, มาลินี คุ้มสุภา, อรุณี ผลน้อย
ศิลปกรรม: สมลักษณ์ รามโคกกรวด, ชินากร กุนา
พิมพ์ที่: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
ติดต่อกองบรรณาธิการ: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด 17/118 ซ.ประดิพัทธ์ 1 ถ.ประดิพัทธ์
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2271 4339, 0 2279 9636 โทรสาร 0 2618 7838
ติดต่อเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม: คุณมิถุนตี ศรีประสงค์ 08 4700 5506
ติดต่อโฆษณาหรือสนับสนุน: บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

CSR CONTENT

CSR Cover
Do Thai Care CSR? 6

CSR Interview
ฝ่ากระแส ด้วย CSR 14

CSR Today
ผลที่ตามมาของความรับผิดชอบ 19

CSR Opinion
How Widespread is Responsible Business? 22

เลือกมาเล่า
โรงเรียนแนวใหม่ในอเมริกาบริษัทร่วมจัดการศึกษาชั้นมัธยม ผสมวิทยาลัยเทคนิคชุมชน 24

CSR World
จริยธรรมทางธุรกิจที่ว่าด้วยเรื่อง Ecosystem Services 27

CSR Feature
สัตบุรุษ แห่งสยามประเทศ ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม 31

CSR Report
ถึงเวลาที่ธุรกิจต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเสียที 34

MY CSR
เจ๊หมวย แห่งร้านขนมปังพรชัย บางลำพู 36

SVN Visit
เยี่ยมชมระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของ อี-เอสเทอร์ และอำพลฟูดส์ 39

CSR Movement 43

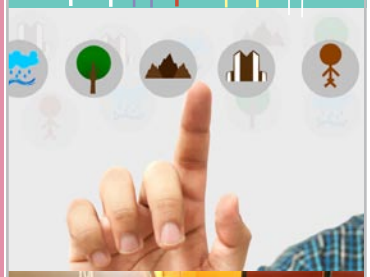

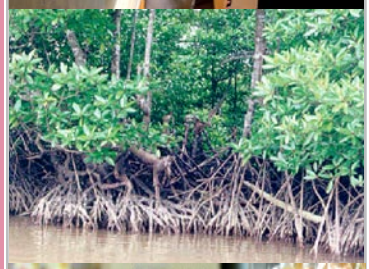

เราผลิตพลังงานมานาน
ครึ่งศตวรรษ
เราจะนำความรู้
ความสามารถ
ที่มีอยู่ไปสร้าง
ประโยชน์
และความสุข
ให้กับสังคมด้วยกัน

อรุณี ผลน้อย

Do Thai Care CSR ?

เป็นไปได้หรือไม่ว่าการขับเคลื่อนเรื่องซีเอสอาร์ในไทยค่อนข้างเชื่องช้า เพราะคนไทยยังไม่รู้ว่าซีเอสอาร์คืออะไร หรือที่รู้ ก็รู้แค่ว่าเป็นกิจกรรมด้านการกุศลขององค์กรธุรกิจ

ด้วยเหตุนี้ซีเอสอาร์จึงจำกัดวงในรูปแบบของการปลูกป่า การมอบทุนการศึกษา การสร้างห้องสมุด แจกสิ่งของ ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมการบริจาคแทบทั้งสิ้น

ทั้งๆ ที่จริงแล้วกระบวนการซีเอสอาร์นั้นมีเนื้อหาที่มากกว่านั้นโดยครอบคลุม

1. การกำกับดูแลกิจการที่ดี
2. การประกอบธุรกิจด้วยความเป็นธรรม
3. การเคารพสิทธิและการปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม
4. ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค
5. การร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม
6. การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
7. การเผยแพร่นวัตกรรมจากการดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม
8. การจัดทำรายงานด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น การเรียกร้องและกดดันให้ธุรกิจที่ไร้ความรับผิดชอบไม่ว่าจะเรื่องคุณภาพสินค้า การมีกิจกรรมที่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างไม่เป็นธรรม ด้วยการต่อต้านและรณรงค์ไม่ซื้อสินค้าหรือบริการของธุรกิจดังกล่าว จึงยังไม่บังเกิดขึ้นในสังคมไทย

เพื่อให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้เขียนจึงทำการสอบถามประชาชนในบริเวณย่านสยาม ซึ่งถือเป็นแหล่งจับจ่ายแห่งใหญ่กลางกรุงเทพฯ ที่มีสินค้าตั้งแต่ระดับบนและระดับล่าง ก็ได้คำตอบว่าประชาชนหรือนักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่า CSR คืออะไร

สุทธิสา อาชีพแม่บ้าน

"ไม่เข้าใจว่า CSR คืออะไร แต่ก็พอคุ้นๆ อยู่เหมือนกัน ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เวลาโรงงานปล่อยน้ำเสีย จะมีคนไปตรวจใช่หรือไม่ แล้วเกี่ยวข้องกับคนทั่วไปอย่างไร ถ้าเป็นเรื่องการซื้อสินค้าก็ดูเฉพาะเรื่องฉลาก ว่ามีเครื่องหมาย อย. หรือเปล่า โดยเฉพาะเรื่องวันหมดอายุ นี้จะต้องดูเป็นพิเศษ"

ชูชาติ อาชีพรับราชการ

"ไม่เคยได้ยินเรื่อง CSR หมายถึงอะไร แต่ถ้าความหมายที่ว่าให้ภาคธุรกิจรับผิดชอบต่อสังคม ก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะมีความเข้มแข็งในเรื่องทุนอยู่แล้ว ที่จะมีส่วนช่วยสังคม และการผลิตของภาคเอกชนจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจจะเกิดขึ้น เพราะมีกฎหมายดูแลและน่าจะมีจิตสำนึกในเรื่องการบอกรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ด้วยว่ามีอะไรบ้าง แต่ก็อยากให้ภาคธุรกิจเข้ามาช่วยดูแลปัญหาเรื่องครอบครัว เนื่องจากปัจจุบันมีปัญหาค่อนข้างมาก"

คุณลักษณะของคนไทยทำให้ซีเอสอาร์ไม่เข้มแข็ง

จากรายงานผลวิจัยโครงการ *"คนไทย มอนิเตอร์ เสียงนี้มีพลัง"* ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมูลนิธิคนไทยและความร่วมมือจากของบริษัทวิจัยการตลาด 7 บริษัท ภายใต้สมาคมวิจัยการตลาดแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดพิมพ์ในปี 2554 ด้วยการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศถึง 100,000 คน ในทุกภูมิภาคทั่วประเทศครอบคลุมทั้ง 77 จังหวัด โดยผลสำรวจจะถูกนำไปเชื่อมต่อเพื่อผลักดันการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ และนำไปสู่การเปลี่ยนประเทศไทยในทิศทางที่ดีขึ้น

ผลสำรวจในบทที่ 3 ที่ว่าด้วยเรื่องทัศนคติและความเชื่อมั่นในหัวข้อคุณลักษณะของคนไทย จากความคิดเห็นของคนไทยด้วยกันเอง อยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ (ดูตารางที่ 1) แต่ไม่ได้หมายความว่าเรื่องเหล่านี้ไม่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องความไม่มีวินัยและไม่สนใจคนรอบข้างอยู่ในระดับต่ำคือ 4.54 และ 4.48 ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาระดับบุคคลไปจนถึงสังคมและประเทศชาติ เพราะในที่สุดความมีระเบียบจะบ่งบอกถึงการตระหนักรู้ในความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง ครอบครัว สังคม ชุมชน และประเทศชาติ (หนังสือคนไทยมอนิเตอร์เสียงนี้มีพลัง น.46)

คุณลักษณะคนไทย	คะแนนความเห็นด้วย (สูงสุด 7)
ชอบมีหน้ามีตา	5.51
รักความสนุก	5.42
เชื่อในพิธีกรรม	5.39
มีน้ำใจ	5.32
พึ่งพาโชคชะตา	5.30
มีจิตใจเอื้อเฟื้อ	5.28
อบอุ่น เป็นมิตร	5.21
ริเริ่มสร้างสรรค์	5.16
ความพอเพียง	4.63
ทุจริต	4.63
เห็นแก่ส่วนตน	4.60
ไม่มีวินัย	4.54
ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง	4.48

ตารางที่ 1: คุณลักษณะที่กลุ่มคนไทยมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ

ผลจากลักษณะของคนไทยที่ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง ไม่สนใจอยากเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนา แต่แปลก กลับเห็นว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการดูแล และอาจต้องเป็นหน้าที่ของภาครัฐในการดำเนินการ ฉะนั้นโดยรวมแล้ว คุณลักษณะของคนไทยนี้แหละที่ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องสาธารณะและยึดความเป็นปัจเจกมากกว่าจะมองปัญหาในลักษณะสาธารณะร่วมกัน

ทับดักบริโภคนิยม

ผลการสำรวจในตอนท้ายยังได้สรุปในประเด็นการบริโภคว่า สิ่งที่เสียงคนไทยบอกสะท้อนให้เห็นว่า *"คนไทยยังนิยมการบริโภค"* ที่ยังไม่ได้ตระหนักในการพิจารณาเลือกการบริโภคสินค้าที่มีการผลิตที่ปลอดภัยทั้งต่อตัวเอง ต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ต่อสิ่งแวดล้อม และต่อลูกหลานของตนเองในอนาคต ในส่วนของภาคธุรกิจเองให้ความสำคัญกับด้านการลงทุน การแข่งขันส่วนแบ่งการตลาด และการทำกำไร จึงทำให้ไม่ได้สนใจถึงผลกระทบจากการมีส่วนร่วมสร้างกระแสบริโภคนิยมเท่าใดนัก ความรับผิดชอบต่อสังคมไม่ได้ออกมาในรูปของการลดกระแสบริโภคนิยมเท่าที่ควร" (หนังสือคนไทยมอนิเตอร์ น.79)

การบริโภคที่เกินตัวของคนไทย เริ่มมีมากขึ้นในช่วงหลายปีที่ผ่านมาตามการเติบโตทางเศรษฐกิจ แม้ว่าจะมีบทเรียนวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจเมื่อปี 2540 ส่งผลให้ประเทศต้องอ่อนแอไประยะหนึ่ง อย่างไรก็ตามมีความพยายามส่วนต่างๆ ที่กระตุ้นเตือนให้ประชาชนระมัดระวังในการบริโภคและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยคำนึงถึงหลักความพอเพียง หลักคำสอนในศาสนา ประหยัด ใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น ขณะเดียวกัน ได้เสนอให้ภาคธุรกิจ ส่งเสริมให้คนไทยบริโภคอย่างคิดเป็น ด้วยการนำ CSR เข้ามาใช้ในการดำเนินงาน (หนังสือ คนไทยมอนิเตอร์ เสียงนี้มีพลัง น.79, 108-109)

อีกทั้งเสนอให้ภาคธุรกิจมีส่วนร่วมได้โดยการส่งเสริมการจัดเวทีที่ส่งเสริมการบริโภคที่เหมาะสม การจัดตั้งศูนย์ศึกษาแนวทางเศรษฐกิจทางเลือก พร้อมทั้งการสร้างระบบการจ้างงานที่เป็นธรรม เพิ่มอำนาจขององค์กรฝ่ายลูกจ้าง การส่งเสริมประชาธิปไตยภายในองค์กรจะส่งผลให้เกิดความสามัคคีภายในและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของลูกจ้างและผู้ประกอบการไปด้วยกัน (หนังสือคนไทยมอนิเตอร์ น.83)

ให้ธุรกิจใช้ CSR ร่วมพัฒนาสังคม

นอกจากนั้น ผลสำรวจดังกล่าวยังได้สะท้อนให้ว่า การนำหลักการ CSR มาใช้ในการทำธุรกิจ จากการผลักดันของทุกส่วนมาเป็นเวลาเกือบ 20 ปี ยังไม่ประสบผลเท่าที่ควร เนื่องจากยังมีบางบริษัทที่นำหลักการไปใช้ ด้วยการใช้ **"เงิน"** มากกว่า ผ่านรูปแบบของการบริจาค การให้ทุนการศึกษา

นักวิชาการ นักธุรกิจ ต่างยอมรับว่า การนำ CSR ไปใช้ของภาคเอกชน ไม่ถูกต้องทั้งหมด เนื่องจากพื้นฐานความเข้าใจของผู้บริหาร ในแต่ละองค์กรไม่เท่ากัน อาจขาดองค์ความรู้ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ **"เงิน"** ในการดำเนินงานในช่วงแรก แต่ก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี และหากเมื่อองค์กรเหล่านั้นได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติจะสามารถเข้าใจชัดเจนว่า CSR คืออะไร ซึ่งจะนำไปสู่ภาคปฏิบัติที่ชัดเจนมากขึ้น ฉะนั้น *"การเริ่มทำดีกว่าไม่ทำ ถึงจะเป็นวิธีผิดก็ตาม และควรให้กำลังใจให้ทำอย่างถูกต้องในอนาคต"*

ผศ.นพนันท์ วรรณเทพสกุล

ผศ.นพนันท์ วรรณเทพสกุล จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มุมมองว่า ความเข้าใจในเรื่อง CSR ยังมีไม่เท่ากันแม้กระทั่งธุรกิจเอง และยังเป็นมุมมองแบบเหมารวม ต้องควรที่จะมองอย่างแยกส่วน เนื่องจากธุรกิจมีหลายประเภททั้งภาคผลิตและบริการ การนำ CSR มาใช้ให้ตรงกับธุรกิจแต่ละประเภทจึงไม่เหมือนกัน

"กระแส CSR ในปัจจุบันควรที่จะพิจารณาว่า เราอยู่ตรงไหนของระบบทุนนิยมโลกาภิวัตน์ ในทางทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์ ยังมองว่า ซีเอสอาร์เป็นเพียงแนวคิดไม่ใช่ทฤษฎีแต่ก็สามารถเชื่อมโยงบางอย่างได้ เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน การปรับกระบวนการผลิตที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปพัฒนาสังคมที่ดีขึ้นได้"

การทำธุรกิจในปัจจุบัน อาจไม่ใช่เรื่องง่ายดังเช่นอดีตที่ผ่านมา เพราะนอกจากภาครัฐจะมีกฎหมายควบคุมในธุรกิจแต่ละประเภทให้ปฏิบัติให้ถูกต้องแล้ว ยังมีกระแสกดดันจากภายนอก ทั้งภาคการเมือง ธุรกิจ และประชาสังคม ที่ต้องคอยกดดันให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมในทุกระดับ ด้วย **"จิตสำนึกและมีจรรยาบรรณ"** ไม่ใช่เป็นเพียงการทำเพื่อสร้างภาพพจน์ให้กับองค์กรเท่านั้น

SCG ร่วมกับชุมชน จ.ลำปาง สร้างฝายชะลอน้ำ 30,000 ฝาย แก้ปัญหาน้ำท่วม

โอ้แม่ใยร้องไห้ฟูมฟาย ใจสลายน้ำไหลล้นป่า ท่วมเจิ่งนองดังสายน้ำตา ร่วมรักษาดูแลแม่หก...

SCG ร่วมกับชุมชน จ.ลำปาง สร้างฝายชะลอน้ำตั้งแต่ปี 2546 ช่วยลดความเชี่ยวกรากของน้ำป่า
ป้องกันน้ำท่วมให้กับชุมชน 15 หมู่บ้านใน อ.แจ้ห่ม และ อ.แม่ทะ ที่ร่วมกันสร้างฝายชะลอน้ำ

ไม่ว่าเราจะไปที่ไหน SCG จะร่วมกับชุมชนดูแลทุกแหล่งน้ำเหมือนญาติผู้ใหญ่ของเรา

www.scg.co.th

เคมีภัณฑ์ | กระดาษ | ซิเมนต์ | ผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง | จัดจำหน่าย

SCG

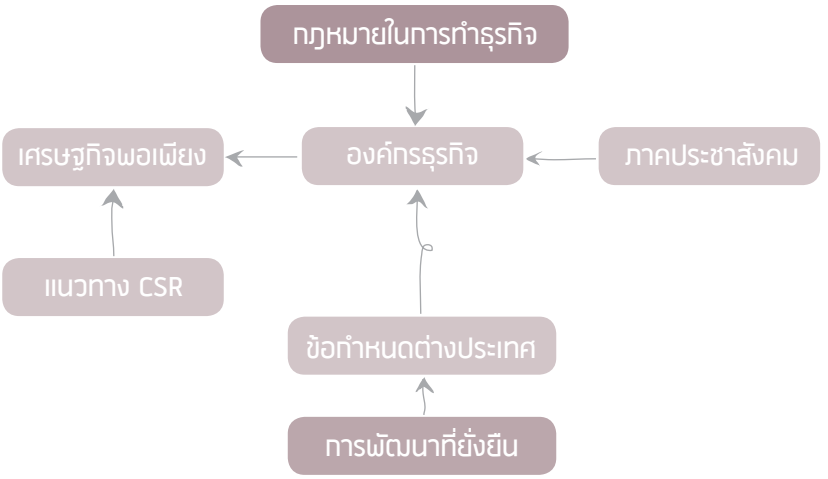

ผศ.นพนันท์ กล่าวว่า เพราะสังคมไทยเป็น *"สังคมแบบประชา"* หมายถึงมีความหลากหลายของผู้คน หลากหลายความคิด หลากหลายทัศนคติ มีเป้าหมายชีวิตไม่เหมือนกัน มีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน แม้ประชาชนจะเข้าใจ "สิทธิ" มากขึ้น แต่ยังขาดความเข้าใจ "หน้าที่" ที่มีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมควรทำอย่างไร ทั้งปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมซึ่งเป็นโจทย์ใหญ่ของประเทศที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข

อีกทั้งปัจจุบันโครงสร้างสังคมมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว จากผลของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ทำให้มีวิถีชีวิตของคนเปลี่ยน *"จากสังคมชนบทมาเป็นสังคมเมืองมากขึ้น"* เมื่อเกษตรกรกลายเป็นแรงงานในเมือง แต่ยังไม่มีการสร้างกติกาใหม่ว่าควรจะเป็นอย่างไรให้สังคมนี้ดีขึ้น ด้านมุมมองภาคเอกชน เห็นว่ามีหลายบริษัทที่ดำเนินงานในเรื่องนี้ แม้จะยังไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งประชาชนในปัจจุบันมีพฤติกรรมในการบริโภคที่ฉลาดขึ้น และบทเรียนวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของไทย น่าจะทำให้กระแสบริโภคนิยมยังไม่รุนแรงเหมือนในอดีต

จิตอาสารวมพลังขับเคลื่อนสู่สังคมใหม่ที่ดีขึ้น

ในหนังสือดังกล่าว ได้ตั้งความหวังถึง "จิตอาสา" ที่ตื่นตัวมากขึ้นในสังคม (หนังสือ คนไทยมอนิเตอร์ เสียงนี้มีพลัง น. 90-91) จะมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศให้ดีขึ้นในอนาคต แม้ว่าเป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมสังคมไทยในอดีตแต่ที่ผ่านมาถูกละเลย นอกจากนี้ข้อเสนอว่า ทำอย่างไรที่จะให้ประชาชนได้ตระหนักถึงส่วนรวมในวงกว้าง ตลอดจนมีการสร้างเครือข่ายมากขึ้น เพื่อพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้ในทุกระดับอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น อีกทั้ง จะต้องมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในความเป็นพลเมือง (citizen) ที่จะต้องเข้าใจสิทธิ เสรีภาพ ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ ในฐานะคนไทยคนหนึ่งที่พึงมีต่อสังคม (หนังสือคนไทยมอนิเตอร์ น. 88)

จิตอาสา ที่เกิดขึ้นมีการรวมตัวเฉพาะกิจในรูปแบบต่างๆ ที่เห็นได้ชัดเจน เมื่อเกิดวิกฤตการณ์ของประเทศจะรวมตัวผ่านสังคมออนไลน์ เพื่อทำกิจกรรมที่เป็นสาธารณประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการรวมตัวเฉพาะกิจ และอาจมีการพัฒนาเป็นองค์กรเล็กๆ เกิดขึ้น เพื่อจัดทำกิจกรรมในระยะยาวต่อไป

ผศ.นพนันท์ แนะนำว่า การนำ "จิตอาสา" มาใช้จะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน อีกทั้งควรที่จะสร้างเครือข่ายร่วมกัน ในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในระดับต่างๆ โดยเฉพาะควรกำหนดเป้าหมายที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และร่วมกันสร้างกติกาใหม่ให้กับสังคมไทยในอนาคตให้ดีขึ้น

ขณะที่โครงการจิตอาสาในปัจจุบัน ยังมีการแยกส่วนในการดำเนินงาน แม้จะมีความพยายามที่จะสร้างเครือข่ายร่วมกัน แต่เป็นเฉพาะเรื่องๆ ยังไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรใด ที่จะรวบรวมพลังเหล่านี้ ที่จะขับเคลื่อนกลไกดังกล่าว ให้มีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมในภาพรวมของประเทศ หรือว่าเป็นเพียงกระแสตื่นตัวเพียงชั่วคราว

"การนำ "จิตอาสา" มาใช้จะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน อีกทั้งควรที่จะสร้างเครือข่ายร่วมกัน ในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในระดับต่างๆ โดยเฉพาะควรกำหนดเป้าหมายที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม"

มุมมองใหม่เพื่อความสว่างไสว ให้กับภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

ด้วยความมุ่งมั่นที่จะก้าวสู่การเป็นบริษัทชั้นนำด้านพลังงานแห่งเอเชีย เกือบสามทศวรรษแล้วที่เราไม่เพียงเสริมสร้างศักยภาพในด้านการผลิต การบริหารจัดการ รวมทั้งนวัตกรรมและบุคลากร หากแต่เรายังนำเอาจิตวิญญาณแห่งเอเชีย เป็นพลังสำคัญในการพาเราก้าวไกลสู่เวทีใหม่ของพลังงานโลก เพื่อสร้างภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกให้สว่างไสวทัดเทียมทุกภูมิภาคในโลก

BANPU
โฉมหน้าพลังงานแห่งเอเชีย

บุญชัย โชควัฒนา
ประธานกรรมการ บมจ.สหพัฒนพิบูล

ทางเครือสหพัฒน์ ใช้มูลนิธิ ดร.เทียม โชควัฒนา ในการทำ CSR โดยมุ่งเน้น เรื่องการศึกษาเป็นหลัก เช่น การสร้างโรงเรียน การให้ทุนการศึกษา ปัจจุบันเพิ่มในเรื่องด้านศาสนาด้วย และไม่ใช่ว่าจะให้โดยง่ายจะต้องมีการคัดเลือกและตรวจสอบว่ามีการนำทุนไปใช้จริงๆ โดยเฉพาะด้านการศึกษาจะมีกระทรวงศึกษา ช่วยคัดกรองในการให้ทุนกับนักเรียน และที่ผ่านมาก็ทำจำนวนมาก โดยไม่ได้ไปประชาสัมพันธ์ รวมถึงผลิตภัณฑ์ของกลุ่มที่ผลิตจะมีการเอาใจใส่ในเรื่องสิ่งแวดล้อมอย่างเช่น มาม่าคัพ ก็จะใช้ถ้วยกระดาษแทน หรือสินค้าในกลุ่มซื่อสัตย์ ก็จะมีการสอดแทรกเรื่องคติสอนใจให้กับประชาชน แต่ก็ยอมรับว่ามีบริษัทเอกชนอาจนำ CSR ไปใช้ในการสร้างภาพพจน์ให้กับองค์กร เพราะแต่ละบริษัทอาจมีความเข้าใจในเรื่องนี้ไม่เหมือนกัน แต่ก็เป็นเจตนาที่ดีที่เขามุ่งจะทำดีกว่าไม่ทำ ซึ่งการทำ CSR จะต้องทำด้วยใจ...

กอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร
ประธานกรรมการบริหาร บมจ.โตชิบา ไทยแลนด์

คนทำธุรกิจมีหลากหลาย แต่ก็อาจมีบางที่เขาทำเรื่อง CSR ไม่ถูกต้อง อาจเนื่องจากไม่ทราบ หรือกำลังคนไม่พอ จึงเริ่มต้นในจากเรื่องง่ายๆ ก่อน เช่น การบริจาคเงิน แล้วค่อยๆ พัฒนาไป แต่ก็อยากให้กำลังใจให้เขาทำให้ถูกต้อง ในฐานะที่เป็นกรรมการหอการค้า ซึ่งได้เล็งเห็นถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม และมีความตั้งใจว่าจะทำอย่างไรให้ภาคธุรกิจและภาคสังคมเติบโตไปด้วยกัน อย่างเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจะอยู่คนเดียวไม่ได้ต้องอยู่ไปกับสังคมและสิ่งแวดล้อมด้วยเหมือนกัน เรื่องจรรยาบรรณก็เหมือนกัน เชื่อมั่นว่าการทำธุรกิจที่ยั่งยืนและสร้างความเติบโตให้กับประเทศชาติ ต้องตั้งมั่นอยู่บนความถูกต้องและมีความตั้งใจที่สร้างความเข้มแข็งของประชาชน ซึ่งหมายถึงทั้งธุรกิจและประชาชน ต้องไปด้วยกัน อย่างเช่นที่ผลักดันโครงการ 1 ไร่ 1 แสน และการต้านคอร์รัปชั่น ที่มีการรณรงค์กันอย่างจริงจัง...

ผศ.นพนันท์ วรรณเทพสกุล
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จิตอาสาต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนมากขึ้น ในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปในทางที่ดีขึ้น ไม่ใช่ทำเพียงแค่กลุ่มเดียวหรือคนเดียว แต่จะต้องร่วมกันทั้งสังคมที่มีอยู่ ซึ่งภาคธุรกิจก็คือส่วนหนึ่งของสังคม ภาคประชาชนก็มีหลายๆ กลุ่ม เพียงแต่ว่ากติกาสังคมแบบไหน ที่จะสามารถสร้างระบบสิทธิและหน้าที่ ให้เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับ จะต้องมียุทธศาสตร์และความเข้าใจสภาพสังคมที่ดีมากพอถึงจะรู้ว่าปัญหาสังคมอยู่ตรงไหน และจะเข้าไปแก้ไขได้อย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่ยังมีอยู่...

ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9001:2008

ISO 9001: 2008
OHSAS 18001
BUREAU VERITAS
Certification

ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
OHSAS 18001:2007

An Overall Standard of
"EXCELLENT" Certification
from the Joint Inspection Group's International

รางวัลสถานประกอบกิจการดีเด่น ระดับประเทศ
ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย
และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

Aviation Biofuel

ก้าวสำคัญของการพัฒนา การบริการน้ำมันอากาศยานเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม
และมุ่งไปสู่การเป็นองค์กรที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง

BAFS

บริษัท บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
Bangkok Aviation Fuel Services Public Company Limited

171/2 ถนนกำแพงเพชร 6 แขวงดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพ 10210
Tel.(662) 834 8900 Fax.(662) 834 8999 WWW.BAFSTHAI.COM

ฝ่ากระแส ด้วย CSR

ในโลกที่หมุนเร็ว และมีกระแสเป็นแรงขับเคลื่อน แม้หลายองค์กรได้ทำกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม หรือที่เรียกกันว่า CSR (Corporate Social Responsibility) ได้อย่างแท้จริงแล้ว แต่อีกมุมหนึ่ง เรายังคงเห็น CSR ที่เน้นการตลาดเป็นหลัก

ไม่ว่าธุรกิจจะให้คำนิยาม CSR ของตนเช่นไร อย่างน้อยที่สุดการมีกิจกรรม CSR ก็ช่วยให้เกิดบรรยากาศของการแบ่งปันขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีข้อเสนอเพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งของการทำ CSR ที่แท้จริง ในแบบที่ไม่ใช่แค่สวยหรู แต่ทำได้จริงบนความเป็นไปในบริบทของสังคมปัจจุบัน โดย **ผศ.ดร. กฤตินี ณัฏฐวุฒิสิทธิ์** อาจารย์ประจำสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพข่าวไม่ได้วัดความสำเร็จ

"การทำ CSR ปัจจุบันมีหลายองค์กรที่ทำเพราะกระแสเท่านั้น มีการลุกไปทำแบบเฮกันไป วางแผนล่วงหน้าไม่นาน อาจแค่เพียงสัปดาห์เดียว และมีความสุขเมื่อมีการถ่ายรูปภาพเป็นข่าว สิ่งเหล่านี้ไม่ได้วัดว่าได้ทำ CSR สำเร็จแล้ว" ผศ.ดร.กฤตินี กล่าว

ภาพเหล่านี้เกิดขึ้นมากในปัจจุบัน เพราะสังคมส่วนหนึ่งได้ปลูกฝังให้เป็นไป ประกอบกับโดยพื้นฐานลักษณะคนไทย ซึ่งจากผลสำรวจของโครงการ **"คนไทย"*** พบว่าคนไทยมีลักษณะนิสัยรักสนุก ร่วมกิจกรรมกันเป็นกลุ่ม มีลักษณะเฮไปช่วยกัน ลักษณะเช่นนี้จึงเข้ากันได้ดีกับความเป็นกระแส ขณะเดียวกันสื่อก็ให้ความสนใจที่ปลายทาง สุดท้ายจึงไปลงตัวที่การสร้างภาพลักษณ์องค์กร ทำให้เกิด CSR เป็นเรื่องของกระแส ไม่ใช่การทำ CSR อย่างแท้จริงที่มีเป้าหมายให้สังคมดีขึ้นอย่างยั่งยืน

อย่างไรก็ตาม ผศ.ดร.กฤตินี บอกว่าความเห็นนี้ไม่ได้ต่อต้านทำอีเวนต์หรือโหมให้เกิดกระแส หรือการประกาศให้สาธารณชนรู้ถึงการทำงานเพื่อสังคม แต่สิ่งเหล่านี้ควรอยู่ปลายทางของการวางแผนทำ CSR

คิดแบบเปิดกว้าง ทำอย่างรอบด้าน

"หลักการทำ CSR อย่างแท้จริงนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเช่นเดียวกับที่มีการคิดวางแผนธุรกิจ หมายความว่าในเมื่อองค์กรวางแผนธุรกิจอย่างจริงจังได้ ก็ควรวางแผนการทำ CSR อย่างจริงจังเช่นกัน" ผศ.ดร. กฤตินี กล่าว

สิ่งควรทำอย่างยิ่งคือ เริ่มตั้งแต่ภายในองค์กรเอง ต้องสร้างบรรยากาศการทำงานที่เอื้อให้พนักงานมีความสุข เมื่อพนักงานมีความสุข ก็ส่งผลต่อการผลิตสินค้าที่ดีและบริการมีคุณภาพ และหากชื่อเสียงขององค์กรที่กระจายออกไปสู่ภายนอกว่าบริษัททำให้พนักงานมีความสุข ลูกค้าก็จะเชื่อว่าบริษัทนั้นจะดูแลเอาใจใส่ลูกค้าอย่างดีด้วย ซึ่งหมายถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพสินค้าและบริการ

สิ่งนี้ปรากฏชัดเจนในต่างประเทศ หากบริษัทใดมีชื่อเสียงในการดูแลพนักงานอย่างดี จะได้รับการตอบรับจากผู้บริโภคด้วยอย่างดีด้วย

นอกจากนี้ไม่ใช่แค่การดูแลพนักงานเท่านั้น แต่ดูแลใส่ใจสิ่งแวดล้อมตั้งแต่รอบๆ โรงงาน ร้านค้า ไป

*ความเห็นด้วยเกี่ยวกับคุณลักษณะของคนไทย

คุณลักษณะคนไทย	คะแนนความเห็นด้วย (สูงสุด 7)
ชอบมีหน้ามีตา	5.51
รักความสนุก	5.42
เชื่อในพิธีกรรม	5.39
มีน้ำใจ	5.32
พึ่งพาโชคชะตา	5.30
มีจิตใจเอื้อเฟื้อ	5.28
อบอุ่น เป็นมิตร	5.21
ริเริ่มสร้างสรรค์	5.16
ความพอเพียง	4.63
ทุจริต	4.63
เห็นแก่ส่วนตน	4.60
ไม่มีวินัย	4.54
ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง	4.48

ที่มา รายงานผลสำรวจความคิดเห็นของคนไทย 100,000 คน 77 จังหวัด ของโครงการ "คนไทย" ด้วยความร่วมมือจากของบริษัทวิจัยการตลาด ในสมาคมวิจัยการตลาดแห่งประเทศไทย

จนถึงการคำนึงถึงส่วนรวมทั้งประเทศ เพราะทุกคนมีส่วนเกี่ยวโยงกันหมด

มาจนถึงแนวคิดในการผลิตสินค้า ยกตัวอย่างเอสซีจี ที่ผลิตวัสดุก่อสร้าง วางพื้นฐานธุรกิจ โดยตอกย้ำให้พนักงานเข้าใจใหม่ว่าเอสซีจีไม่ใช่แค่ผลิตและจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง แต่ทำธุรกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดี ซึ่งไม่ได้เพียงแค่พูด แต่มีการปรับระบบการผลิตทั้งหมดด้วย

จากวิธีการปฏิบัติขององค์กรใหญ่นี้ สำหรับองค์กรหรือบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก ก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ เช่น การทำขนมขาย ก็สามารถใช้แนวคิดนี้ โดยเริ่มจากความรู้สึกที่ว่าเราไม่ใช่เพียงแค่ขายขนมเท่านั้น แต่ได้ส่งมอบความสุขให้กับเด็กๆ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับระบบการผลิตที่มุ่งเน้นความสุขให้เด็กๆ ได้

หรืออย่างกรณีไมโครบัสเอกชนที่รับสัมปทานเดินรถเมล์ปรับอากาศที่พยายามปรับปรุงบริการ โดยเติมความรู้สึกให้พนักงานขับรถว่าเขาไม่ใช่เพียงแค่คนขับรถ แต่คือผู้นำส่งผู้โดยสารเดินทางถึงที่หมายอย่างปลอดภัย ทำให้พนักงานมีความภาคภูมิใจในหน้าที่ของตนเอง

สิ่งเหล่านี้จะทำให้ธุรกิจนั้นๆ เป็นที่ชื่นชอบของลูกค้า แน่นอนว่าหากวันหนึ่งสินค้านั้นทำอะไรผิดพลาด โอกาสที่จะได้รับความเข้าใจจากผู้บริโภคจะมีมากกว่าสินค้าที่ไม่เคยคำนึงถึงความรู้สึกผู้บริโภคมาก่อน

ทั้งนี้การทำ CSR ไม่ได้หมายถึงต้องทำเองทุกอย่าง เพราะบริษัทของเราอาจไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ ผศ.ดร.กฤตินีกล่าวว่า หลายบริษัทประสบความสำเร็จในการทำ CSR อย่างแท้จริง โดยไปร่วมมือกับองค์กรที่ทำหน้าที่นั้นๆ ได้ดีอยู่แล้ว เช่น ไปร่วมมือกับองค์กรการกุศลต่างๆ เป็นกองหนุนที่ไม่เพียงแต่การมอบเม็ดเงินสิ่งของ แต่มีพนักงานไปร่วมทำงานด้วยกัน หรืออาจลงไปร่วมทำกิจกรรม เช่น การสนับสนุนเด็กกลุ่มพิเศษให้มีโอกาสมากขึ้น เป็นต้น

นอกจากนี้ในอีกมุมหนึ่ง ที่หลายบริษัทได้สร้างมาตรฐานบริการตามมาตรฐานสากล อย่างเช่นรางวัล ISO 14000 ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม แม้จะประกาศและผู้บริโภครับรู้แล้ว แต่ก็ไม่ได้การันตีว่าบริษัทนั้นจะไม่มีจุดบกพร่องในอนาคต เพราะอาจมีปัญหาเกิดขึ้นได้ ดังนั้นการทำธุรกิจไม่ควรหยุดนิ่ง และต้องทำเพื่อผู้บริโภคอย่างแท้จริง ต้องพัฒนาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยเฉพาะการทำเพื่อสังคมและส่วนรวม เพื่อให้ธุรกิจยั่งยืนอย่างแท้จริง

> “หลายบริษัทประสบความสำเร็จในการทำ CSR อย่างแท้จริง โดยไปร่วมมือกับองค์กรที่ทำหน้าที่นั้นๆ ได้ดีอยู่แล้ว เช่น ไปร่วมมือกับองค์กรการกุศลต่างๆ เป็นกองหนุนที่ไม่เพียงแต่การมอบเม็ดเงินสิ่งของ แต่มีพนักงานไปร่วมทำงานด้วยกันหรืออาจลงไปร่วมทำกิจกรรม”

ผ่านความยากด้วย "คุณค่าและความเพียร"

หลายคนอาจบอกว่ายากที่จะทำ CSR ที่แท้จริงให้สำเร็จ ท่ามกลางกระแสนิยม แต่สำหรับ ผศ.ดร.กฤตินี แล้ว บอกว่า "ไม่ยาก" เพราะสามารถเริ่มต้นอย่างง่ายๆ ด้วยการเห็นคุณค่าของตัวเองและคุณค่าของมนุษย์ทุกคน

ต้องเข้าใจว่าคนเรามีความหลากหลาย เช่น บางคนมองลูกของตัวเองที่เรียนหนังสือไม่เก่งเท่าเพื่อน แต่แทนที่จะตำหนิ ก็ควรมองเห็นว่าแม้ลูกเรียนไม่เก่งแต่เป็นคนมีน้ำใจ เราก็จะเห็นความมีคุณค่าของลูกในมุมที่ลูกเป็น หรือในการทำงานก็สร้างคุณค่าให้กับงานที่ทำ ด้วยการทุ่มเทสร้างสรรค์ผลงานที่ดีแก่ผู้รับ เช่นเดียวกันเราเห็นคนอื่นทำงาน ก็จะรู้ว่าบางคนทำงานอย่างเอาใจใส่เต็มที่ สิ่งนี้จะทำให้เรามีทัศนคติที่ดีและเราก็จะทำดีกับคนๆ นั้น

นี่คือคำตอบว่าทุกคนมีคุณค่า ดังนั้น การทำอะไรในสิ่งที่ดีย่อมสามารถเกิดขึ้นได้ไม่ยาก สิ่งนี้จะขยายผลออกไปให้เราทำเพื่อสังคม

เมื่อบวกกับพื้นฐานของคนไทย ที่มีจุดแข็งคือ ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ หากเกิดเหตุการณ์ที่ต้องการความช่วยเหลือก็ไม่รีรอ พร้อมร่วมช่วยทันที ทำให้การทำงานเพื่อช่วยเหลือสังคมสามารถปลุกระดมได้ง่าย

แม้ข้อเสียคือคนไทยมักจะคิดบนพื้นฐานทำสิ่งต่างๆ เพราะหวังเป็นประโยชน์ต่อตนเองด้วย อย่างง่ายๆ ที่คิดว่าการลงแขกเกี่ยวข้าว ที่ต่างคนต่างมาช่วยกันเพราะสุดท้ายแล้วคำตอบที่มาช่วยเพราะเมื่อถึงรอบของตัวเอง จะมีเพื่อนบ้านมาช่วยด้วยเช่นกัน แต่ถ้านำจุดแข็งมาใช้ ก็ทำให้เกิดการทำดีต่อๆ กันได้

สิ่งที่ต้องคิดใหม่สำหรับเราคือ การมีส่วนร่วมกับทุกกิจกรรมเพื่อสังคมนั้นต้องคิดว่ามีส่วนร่วมเพื่อส่วนรวม และการทำ CSR มีปลายทางที่สังคมอยู่ได้ ธุรกิจเราก็อยู่ได้

แม้ความยากจะยังมีอยู่ แต่กำลังใจ ที่ ผศ.ดร.กฤตินี มีและอยากแบ่งปัน คือข้อความที่ผศ.ดร.กฤตินีได้ติดไว้ในห้องทำงานความว่า "ถึงจะมองไม่เห็นฝั่ง เราก็ต้องพยายามว่าย อยู่ท่ามกลางมหาสมุทร โภคะทั้งหลาย มิได้สำเร็จด้วยเพียงคิดเท่านั้น"

หากจะจำกันได้ เป็นข้อความจาก ส.ค.ส.พระราชทาน ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในปีพุทธศักราช 2555 ที่มาจากบทพระราชนิพนธ์เรื่องพระมหาชนก ที่ทรงเตือนสติให้คนไทยทั้งหลายมีความเพียร เช่นเดียวกับพระมหาชนก ที่ทรงอดทนว่ายน้ำในมหาสมุทรด้วยความเพียร จนรอดชีวิต ประโยชน์ทั้งหลายที่เกิดขึ้น ล้วนเกิดจากการกระทำ ไม่ได้เกิดจากแค่เพียงความคิดเท่านั้น

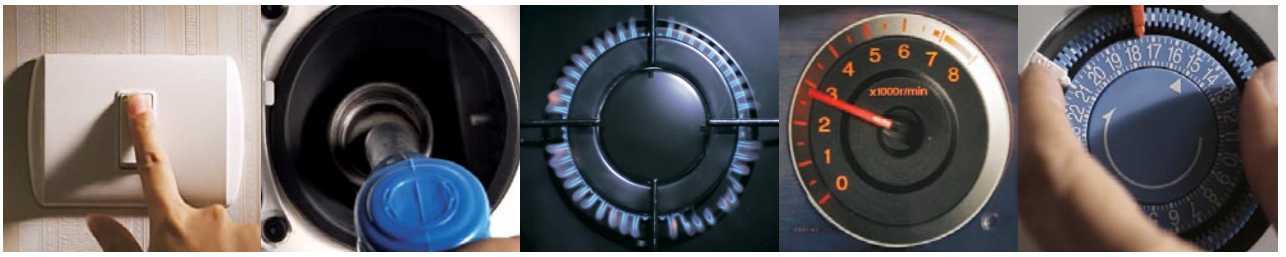

ประเทศไทยใช้พลังงานมากกว่า 2 ล้านบาร์เรล/วัน ปตท. เป็นเจ้าของแหล่งพลังงานเพียง 1 ใน 7 ของความต้องการ

อนาคตทางพลังงาน จะมาจากไหน?

ทุกวันนี้...พลังงานมีความสำคัญมากขึ้น

ก๊าซธรรมชาติและน้ำมันถูกใช้มากขึ้น เพื่อขับเคลื่อนชีวิตและเศรษฐกิจ ปริมาณการใช้พลังงานของทั้งประเทศเวลานี้ มีจำนวนสูงถึง 2.1 ล้านบาเรลต่อวัน* เปรียบเทียบกับแหล่งพลังงานที่ ปตท. เป็นเจ้าของอยู่มีเพียง 1 ใน 7 ของความต้องการ จะเห็นได้ว่ายังขาดอยู่เป็นจำนวนมาก จึงต้องจัดหาส่วนที่เหลือจากต่างประเทศ ทำให้ประเทศประสบปัญหาขาดดุลการค้า จากการนำเข้าพลังงานถึงปีละประมาณ 1 ล้านล้านบาท** วันนี้... สิ่งที่ ปตท. ต้องทำอย่างเร่งด่วน คือการวางแผนเพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานในอนาคต ทั้งการลงทุนในธุรกิจพลังงานกับหลายประเทศทั่วทุกภูมิภาคของโลก และการพัฒนาพลังงานรูปแบบใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนกับปาล์มน้ำมันในอินโดนีเซีย Oil Sand หรือปิโตรเลียมที่ได้จากทรายน้ำมันในแคนาดา รวมถึงถ่านหินและก๊าซธรรมชาติเหลว **และในอีก 5 ปีข้างหน้า เราต้องลงทุนอีกกว่า 300,000 ล้านบาท ซึ่งนำมาจากกำไรสะสม*** และการระดมทุนจากแหล่งต่างๆ เพื่อเพิ่มแหล่งพลังงานให้ได้มากกว่า 50% ของการใช้พลังงานรวมของประเทศในอนาคต ไม่ว่าจะต้องออกไปลงทุนไกลแค่ไหน แสวงหาพลังงานในประเทศที่ทุรกันดารเพียงใด ปตท. ถือเป็นหน้าที่ต้องก้าวไปนำเสถียรภาพทางด้านพลังงานมาให้กับประเทศ เพื่อขับเคลื่อนประเทศสู่อนาคตที่ดีกว่า ให้กับลูกหลานของเรา**

** ที่มา: สำนักนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน*
*** ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์*
**** ตั้งแต่ปี 2544-2554 กลุ่ม ปตท. ส่งรายได้ให้รัฐในรูปแบบเงินปันผลและภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมประมาณ 461,878 ล้านบาท ที่มา : รายงานประจำปี ปตท.*

www.pttplc.com

ptt Group
พลังที่ยั่งยืน เพื่อไทย

ผลที่ตามมาของ ความรับผิดชอบ

มีคำถามว่าในฐานะของประชาชนและผู้บริโภค เวลาที่เรามองหาความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจหรือ CSR ว่าแต่ละองค์กรมีความรับผิดชอบเป็นอย่างไรบ้าง เราควรให้ความสำคัญกับอะไร ดูจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานของธุรกิจเอง ทั้งการปล่อยมลพิษ ของเสีย หก รั่ว ไหล และการปนเปื้อนต่อธรรมชาติ การใช้พลังงาน หรือดูจากกิจกรรมเพื่อสังคมของบริษัทที่ออกไปดูแลช่วยเหลือประชาชนทั้งในยามปกติและยามที่เกิดภาวะวิกฤติ จะเพียงต่อการตัดสินใจที่จะสนับสนุนส่งเสริมสินค้าและบริการนั้นหรือไม่

ประการแรก เหมือนที่เราเคยได้ยินมาว่าถ้าธุรกิจมีความรับผิดชอบ ธุรกิจไม่ควรมองเฉพาะความรับผิดชอบในกระบวนการของตนเองเท่านั้น แต่ควรต้องให้ความสำคัญกับประเด็นและผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดสายโซ่อุปทานของตนเองทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

การได้มาซึ่งวัตถุดิบ ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์อาหาร ก็ควรให้ความสำคัญกับพืชผักที่ได้มา มีการส่งเสริมดูแลเกษตรกรให้มีการปลูกการผลิตอย่างปลอดภัยทั้งตัวเองและผู้บริโภค เช่น เป็นการเกษตรที่ไม่มีการใช้สารเคมีได้หรือไม่ ถ้าไม่สามารถทำได้อย่างน้อยก็ควรต้องเป็นเกษตรปลอดสารพิษ ธุรกิจเองมีการซื้อขายกับเกษตรกรอย่างเป็นธรรม เป็นต้น

> ความรับผิดชอบของธุรกิจที่สร้างผลลัพธ์ที่ดีให้กับลูกค้าและผู้บริโภคนั้น มันอาจจะสร้างผลที่ตามมาอะไรที่เป็นผลทางลบให้เกิดขึ้นตามมาด้วยหรือไม่

การผลิต มีการนำมาแปรรูป หรือมีการผลิตที่สะอาด ปลอดภัย มีกระบวนการในการกำจัดของเสีย ของเหลือใช้ ไม่มีการปนเปื้อนในธรรมชาติ มีกระบวนการผลิตที่ประหยัดพลังงาน ดูแลความปลอดภัยให้กับพนักงาน เป็นต้น

การขนส่ง ที่สะดวก รวดเร็ว มีการใช้รถหรือยานพาหนะที่ประหยัดพลังงานซึ่งเป็นที่นิยมเพราะนอกจากจะช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนแล้วยังลดค่าใช้จ่ายให้กับองค์กรอีกด้วย

การตลาด มีการค้าขายอย่างเป็นธรรมกับตัวแทนจำหน่าย ไม่โฆษณาประชาสัมพันธ์ที่เกินจริง ดูแลรับผิดชอบในสินค้า บริการ และลูกค้า เช่น มีการเรียกคืนสินค้าในกรณีที่เกิดปัญหา (ซึ่งแทบจะไม่เคยเกิดขึ้นในบ้านเราเลย)

การใช้หรือการบริโภค มีการติดฉลากวิธีการใช้อย่างถูกวิธี สินค้าและบริการที่ประโยชน์ ตอบสนองต่อความจำเป็น มีความปลอดภัยในการใช้งาน

การกำจัดสิ่งที่เหลือจากการใช้ หลังจากใช้แล้ว มีขยะเหลือจากการใช้น้อย สามารถย่อยสลายได้หรือสามารถทำกลับไปรีไซเคิลหรือนำไปใช้ใหม่ได้

นี่เป็นความรับผิดชอบที่สังคมควรส่งเสริมให้ธุรกิจมีการปฏิบัติจนครบกระบวนการ โดยเฉพาะธุรกิจขนาด

ใหญ่ถ้าให้ความสำคัญในการพัฒนาเกิดขึ้นได้ มันจะเป็นลูกโซ่ที่ทำให้ธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกระบวนการทั้งขนาดกลางขนาดเล็กหรือธุรกิจขนาดใหญ่ด้วยกันที่อาจจะเป็นคู่ค้า คู่ธุรกิจหรือผู้ร่วมทุนปรับตัวให้มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นและแพร่กระจายไปได้มากกว่าการมุ่งปฏิบัติเฉพาะตนเองเป็นสำคัญ

อีกประการหนึ่งที่สังคมและผู้บริโภคควรให้พิจารณา คือ ผลกระทบที่เกิดจากความรับผิดชอบในแต่ละด้านแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพราะบางครั้งความตั้งใจในความรับผิดชอบที่ดีอาจมีส่วนสร้างผลกระทบทางลบให้เกิดตามมาได้เช่นเดียวกัน ผมยกตัวอย่างสมมติอย่างกรณีของอาหารส่งด่วนพิเศษ ที่รับประกันถึงมือคุณภายใน 20-30 นาทีหรือเท่าไรก็ตาม ผมคิดว่าเป็นความรับผิดชอบที่ดีต่อลูกค้า ซึ่งแม้แต่ตัวเองก็เคยประสบปัญหากับการที่สั่งอาหารให้มาส่งแล้วปรากฏว่าใช้เวลานานมาก จนเรียกได้ว่าหายหิวกันไปเลย ดังนั้นการที่ธุรกิจมีนโยบายการตลาดเช่นนี้ก็ทำให้ลูกค้าและผู้บริโภครู้สึกว่าตัวเองได้รับคุณค่าที่ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งเรียกว่าผลลัพธ์ที่ดีนั้นตกอยู่ที่ลูกค้าและธุรกิจแบ่งปันกันไป

แต่สิ่งที่เราควรให้ความสำคัญเพิ่มเติมคือ ความรับผิดชอบของธุรกิจที่สร้างผลลัพธ์ที่ดีให้กับลูกค้าและผู้บริโภคนั้น มันอาจจะสร้างผลที่ตามมาอะไรที่เป็นผลทางลบให้เกิดขึ้นตามมาด้วยหรือไม่ เช่น เมื่อธุรกิจให้คำมั่นว่าจะส่งอาหารให้ภายใน 20-30 นาทีนับตั้งแต่รับออเดอร์ ปรากฏว่าต้องใช้เวลาในการปรุงหรือการผลิตเป็นเวลาเท่าไร สมมติว่าต้องใช้เวลาอย่างต่ำ 10-15 นาที พนักงานที่อยู่ในครัวต้องรีบเร่งจนอาจจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้นนับตั้งแต่อันตรายเล็กๆ น้อยๆ อย่างมีดบาดไปจนถึงอุบัติเหตุใหญ่ๆ ได้หรือไม่

ต่อจากนั้นก็เป็นหน้าที่ของพนักงานจัดส่งซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กๆ นักศึกษาที่มาหางานพาร์ทไทม์ทำเพื่อหารายได้เพิ่มเติม ซึ่งก็มีประโยชน์สำหรับเด็กๆ เหล่านี้ แต่ที่สำคัญเวลาที่เหลือ 15 นาทีที่จะต้องบึ่งมอเตอร์ไซค์ออกไปฉวัดเฉวียนปาดซ้ายปาดขวา (ซึ่งผมเห็นเป็นประจำ) ทำอย่างไรก็ได้ให้ไม่เกินเวลา ซึ่งเสี่ยงต่ออันตรายทั้งที่จะเกิดขึ้นกับตัวเองและคนอื่นๆ บนท้องถนนด้วยเช่นกัน เพราะถ้าไม่ถึงมือลูกค้าภายในเวลาที่กำหนด สิ่งที่ต้องรับผิดชอบกับลูกค้าคือ... กินฟรี... แต่คนที่รับผิดชอบก็ต้องเป็นพนักงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าอาหารชุดนึงมีราคาเฉลี่ย 300 ถึง 500 บาท กับรายได้เฉลี่ยของน้องมอเตอร์ไซค์

เหล่านั้นอยู่ที่ 27-28 บาทต่อชั่วโมง ต่อให้เสี่ยงแค่ไหนก็คงต้องไปให้ถึงละครับ

ผมไม่แน่ใจว่าจะมีเหตุการณ์ที่ลูกค้าเรียกร้องในกรณีส่งช้ามากน้อยแค่ไหน มีอุบัติเหตุโดยตรงกับน้องๆ นักส่งของมากน้อยแค่ไหนหรือที่เกี่ยวเนื่อง เช่น การปาดหน้าปาดหลังมากน้อยแค่ไหน แต่นี่เป็นสิ่งที่เราคำนึงถึงขึ้นมาเวลาที่เราเองในฐานะลูกค้าหรือผู้บริโภคได้รับการดูแลเอาใจใส่ ซึ่งปกติผู้บริโภคในประเทศนี้ต้องรับความเสี่ยงกันเอาเอง แต่ถ้าเรารู้ว่าความรับผิดชอบที่เราได้รับนั้นมีผลที่ตามมาเป็นเช่นนั้น มันก็คงทำให้เรารู้สึกลังเลไม่กล้าที่จะเรียกร้องสิทธิหรือการดูแลนั้นสักเท่าไร

เราเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้เองก็มีผลต่อการตลาดและการแข่งขันในการดำเนินธุรกิจ แต่นี่ก็คือคำตอบในสิ่งที่เราอยากให้สังคมหรือผู้บริโภคมองหาความรับผิดชอบของธุรกิจด้วยเช่นกัน เราอาจจะยอมรับการส่งของให้เราในเวลาที่เพิ่มขึ้นอีกสัก 10 นาที หรือมากกว่าในบางครั้ง ที่ไม่ใช่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือเกินเลย เช่น สั่งกลางวันได้กินเย็น แต่อย่างน้อยเราก็ถือได้ว่าเราสนับสนุนและส่งเสริมธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมที่รอบคอบ ระมัดระวัง ทั้งในกระบวนการทั้งหมดของการดำเนินธุรกิจ และดูถึงผลที่ตามมาจากสิ่งที่เราได้รับผิดชอบไปด้วยเช่นกัน ฉะนั้นคราวหน้าถ้าสั่งของอีกล่ะก็ อย่าลืมบอกน้องเขาด้วยนะครับว่าคุณไม่รีบ ...

Alex Mavro,
"The Responsibilitator," is Chief of Operations at the Sasin Centre for Sustainability Management.
Reach him at alex.mavro@sasin.edu

How Widespread is Responsible Business?

Have you ever seen this sign on display, anywhere?

"The Four-Way Test" of the things we think, say or do.

1. Is it the truth?

2. Is it fair to all concerned?

3. Will it build goodwill and better friendships?

4. Will it be beneficial to all concerned?

If you have, perhaps you might be interested in what a famous radio commentator used to call "the rest of the story!"

Back during the depression years of the 1930s, the American company Club Aluminum Products hired a consultant by the name of Herbert J. Taylor to try to bring the business from near bankruptcy back to life. As with many of its competitors at the time, morale at CAP was low and revenues were plummeting.

The company lacked work regulations, a common situation in that era. Taylor felt that if the organization was to turn around, the employees would need a source of guidance. Rather than creating a detailed cookbook covering every possible circumstance, Taylor chose to address principles, placing the burden of responsibility for correct action where it belonged: on the employees themselves.

Thus was born the Four-Way Test, the twenty-four words that saved Club Aluminum Products. The Test later became part of the backbone of Rotary International, a volunteer community service organization that promotes ethical work and worldwide understanding. Rotary is well known in Thailand, with over 300 branches throughout the Kingdom and with His Majesty King Bhumiphol as patron.

Today, that same Four-Way Test remains a concise and useful touchstone in the hands of a socially motivated company. If employees were to screen their every action using the Test, and pass that habit along to their departments and ultimately, to senior management, thet company's strategy would naturally develop a responsible dimension.

For example: *Is it the truth?* This is where it all begins. Individually, we must allow ourselves to see what we really are, and not what we would like to be. Just as you cannot love another until you love yourself, you cannot be truthful unless you are first true to yourself. Once committed, it is not difficult to be true to the people around you-friends and relatives, extending in ever-widening circles of influence.

When conducting business, look me in the eye and tell me the truth about your product or service, including the weaknesses. Do that and I will accept your company as a partner with whom to share my gains rather than a rapacious supplier to be consulted (and paid!) grudgingly.

Is it fair to all concerned? Some have argued that while truth is concrete and definable, fairness is subjective. Not me. Being fair means treating everyone with equal concern and respect. As the American writer Jackson Brown Jr. said, "Live so that when your children think of fairness and integrity, they think of you." That's a definition, don't you think?

In the business context, this means that you consume resources in consideration of future generations, remembering that we were not bequeathed the earth and its resources, but rather they have been lent to us by our children. A fair company is a

sustainable one, and is one governed with wisdom.

The third Test is *will it build good will and better friendships?* This adds context. On a personal level, something may be true and fair, but it may not contribute to a stronger sense of community.

When doing business, you seek the good will of your employees, of your suppliers, of your customers-of all your stakeholders. To be more responsive to their needs, you establish two-way communications channels and monitor them continually. The aim is to avoid, by word or by deed, infringing on your associated constituencies, including the environment: A company that neglects this critical activity will not be in business for long. It will not be sustainable, in other words.

Finally, we ask *will it be beneficial to all concerned?* In our personal lives this might seem a simple requirement, one on one with friends.

But to many in the business world, being beneficial simply means being philanthropic. While charity may be one aspect of it, the full meaning of being beneficial is the third Test up a couple of notches: rather than merely doing as little harm as possible, we are now targeting a making positive contribution... to the condition of the environment, for example.

This Four-Way Test, then, is not only applicable to our personal and professional lives. It is a succinct guide to running a values-based business, a business that is focused on helping stakeholders achieve their goals. In other words, it is a guide to managing a sustainable organization, public or private.

Moreover the Test is as applicable in Thailand as it is in Europe, China, Africa, or the Americas. Over 7,000 Thai Rotarians-most of them proprietors and senior managers–believe in it, and their number is growing. It is one clear indicator of the awakening trend towards greater responsibility on the part of business.

"You must be the change you want to see in the world." - Mahatma Ghandi The 4 Way Test of Rotary has endured so long because it teaches of the value of change within ourselves. If we only truly practise it our lives would be enriched immeasurably. ***1. IS IT THE TRUTH?*** *- to value truth is a sign of nobility. The pursuit of truth is the avowed purpose of any scientific enquiry. TRUTH is objective and sometimes bitter to confront-especially the TRUTH about ourselves. Nonetheless it is an inescapable TRUTH-that in the end we will all have to face the TRUTH about ourselves-THE FINAL ANALYSIS. As Shakespeare so eloquently put it in Hamlet-when we journey to "that undiscovered country from whose bourn no traveller returns." So perhaps Rotary's first lesson is-TO THINE OWNSELF BE TRUE.* ***2. IS IT FAIR TO ALL CONCERNED?*** *- A close ally to truth is fairness. The TRUTH is only a worthwhile objective if we use it fairly. Fairness itself is a controversial and contested concept. But in simple parlance, it means treating everyone with equal concern and respect. Respect for one another is a key ingredient of the 4 Way Test. As the American writer Jackson Brown Jr. said, "Live so that when your children think of fairness and integrity, they think of you."* ***3. WILL IT BUILD GOODWILL AND BETTER FRIENDSHIPS*** *- this is the key to the Rotary way. It is our friendship that binds us in a common bond of service to humanity. That bond must be preserved at all times. Sometimes even at the expense of TRUTH. The TRUTH is the tool by which we are supposed to build goodwill and better friendships-NOT DESTROY IT.* ***4. But TRUTH is only*** *a worthwhile pursuit in life if we use it for the benefit of all.* ***WILL IT BE BENEFICIAL TO ALL CONCERNED?*** *- This requires us to consider the value of TRUTH within the context in which it is applied. We need to asked whether the context requires us to subjugate the TRUTH to some other value like-KINDNESS or COMPASSION? There are situations where the TRUTH is compromised or hidden in order to pursue a greater benefit. To blindly pursue TRUTH at any cost is not the Rotary way. To do a greater good-compromise may be required. PP Dr Siva–Rotary service is not a destination, it is a journey. In that journey I have learned that perhaps it is better to be wise rather than clever. Wisdom teaches us to value friendship and cherish it as does our 4 Way Test. "Yesterday I was clever, so I wanted to change the world. Today I am wise, so I am changing myself." – Anon GOD BLESS US ALL*

ดร.ไสว บุญมา

โรงเรียนแนวใหม่ในอเมริกา

บริษัทร่วมจัดการศึกษาชั้นมัธยม ผสมวิทยาลัยเทคนิคชุมชน

ความซบเซาทางเศรษฐกิจในอเมริกาในช่วงเวลา 4 ปีที่ผ่านมานี้ชี้ให้เห็นความจริงด้านหนึ่งซึ่งภาคธุรกิจรู้มาเป็นเวลานานแล้ว นั่นคือ บริษัทขนาดต่างๆ ไม่สามารถจ้างคนงานที่ตนต้องการได้ทั้งที่ประเทศมีคนว่างงานในอัตราสูงกว่า 8% คนงานที่บริษัทต้องการและหาไม่ได้มักเป็นในด้านช่างและเทคโนโลยีร่วมสมัย โดยเฉพาะในด้านคอมพิวเตอร์ ในขณะเดียวกันแต่ละปีมีนักศึกษาเรียนจบมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่ไม่สามารถหางานในด้านที่ตนต้องการได้ส่งผลให้ต้องจำใจรับงานที่ไม่ต้องการคนงานระดับปริญญา หรือไม่ก็ต้องจำใจไม่ทำงาน สภาพเช่นนี้มีอยู่ทั่วไปและเป็นแรงจูงใจให้องค์กรในนครนิวยอร์กร่วมกันระดมสมองว่าจะทำอย่างไร ผลที่ได้คือโรงเรียนแนวใหม่ที่ 4 ฝ่ายให้ความร่วมมือ ได้แก่ กองการศึกษาของนครนิวยอร์ก มหาวิทยาลัยแห่งนครนิวยอร์ก วิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งนครนิวยอร์ก และบริษัทไอบีเอ็ม

โรงเรียนแนวใหม่นี้มีชื่อว่า The Pathways in Technology Early College High School (P-Tech) และเพิ่งเปิดรับนักเรียนครั้งแรกเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมาซึ่งเป็นวันเริ่มต้นปีการศึกษาปัจจุบัน โรงเรียนใช้หลักสูตรผสมระหว่างระดับชั้นมัธยม

ตัวแทนจาก 4 ฝ่ายและครูใหญ่ของโรงเรียน

และระดับมหาวิทยาลัย หลังจากเรียนจบหลักสูตร 6 ปี นักเรียนจะได้ประกาศนียบัตร 2 ใบ ได้แก่ ประกาศนียบัตรการจบชั้นมัธยมศึกษาและประกาศนียบัตรการจบชั้นอนุปริญญา นักเรียนเข้าเรียนตั้งแต่ชั้น 9 ซึ่งเทียบเท่ากับชั้น ม.3 ของไทย

ตามธรรมดา ผู้รับผิดชอบในด้านจัดการศึกษาจากระดับชั้นประถมไปจนถึงชั้นมัธยมในสหรัฐอเมริกาได้แก่ รัฐบาลท้องถิ่น การศึกษาในระดับนี้เป็นการเรียนฟรีโดยใช้เงินภาษีในท้องถิ่นสนับสนุน ภาษีที่ใช้กันอย่างกว้างขวางที่สุด ได้แก่ ภาษีอสังหาริมทรัพย์ ในขั้นอุดมศึกษา ผู้เรียนต้องจ่ายค่าเล่าเรียน ส่วนจะจ่ายมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับสถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนเก็บค่าเล่าเรียนสูงที่สุด รองลงมาเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ส่วนที่เก็บค่าเล่าเรียนต่ำที่สุดได้แก่วิทยาลัยชุมชน ซึ่งสอนตามหลักสูตร 2 ปีแก่ผู้ที่ต้องการเรียนในระดับอนุปริญญา ในกรณีของการศึกษาแนวใหม่ตามหลักสูตร 6 ปี สำหรับ P-Tech ของนครนิวยอร์ก นักศึกษาเรียนฟรีไปจนจบชั้นอนุปริญญา และโรงเรียนจะรับนักเรียนในท้องถิ่นปีละราว 100 คนโดยไม่ต้องสอบเข้า

เนื่องจากการศึกษาในระดับ ม.3 ถึง ม.6 เป็นการศึกษาพื้นฐานชั้นบังคับระดับชาติ ฉะนั้น หลักสูตรบางส่วนจะต้องอยู่ในกรอบนั้นอันประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นในด้านต่างๆ รวมทั้งภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นอกเหนือจากนั้น

ท้องถิ่นมีอิสระที่จะเพิ่มสิ่งที่เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพสังคมของตนเข้าไป ในกรณีของ P-Tech ส่วนที่เพิ่มเข้าไปไม่เฉพาะสิ่งที่ฝ่ายท้องถิ่นซึ่งได้แก่นครนิวยอร์กเห็นว่าเหมาะสมกับสภาพสังคมในท้องถิ่นเท่านั้น หากยังเป็นหลักสูตรในชั้นมหาวิทยาลัยซึ่งนักเรียน

> "ส่วนที่สำคัญและโดดเด่นเป็นพิเศษได้แก่นักเรียนแต่ละคนจะได้พี่เลี้ยงซึ่งเป็นพนักงานของไอบีเอ็ม พนักงานเหล่านั้นอาสาออกมาช่วยแนะนำนักเรียนและจะเป็นตัวเชื่อมสำคัญในการที่นักเรียนจะเข้าไปดูกิจการหรือฝึกงานในบริษัท ประสบการณ์จากกิจกรรมเหล่านี้จะมีผลดีต่อการหางานต่อไปในอนาคต"

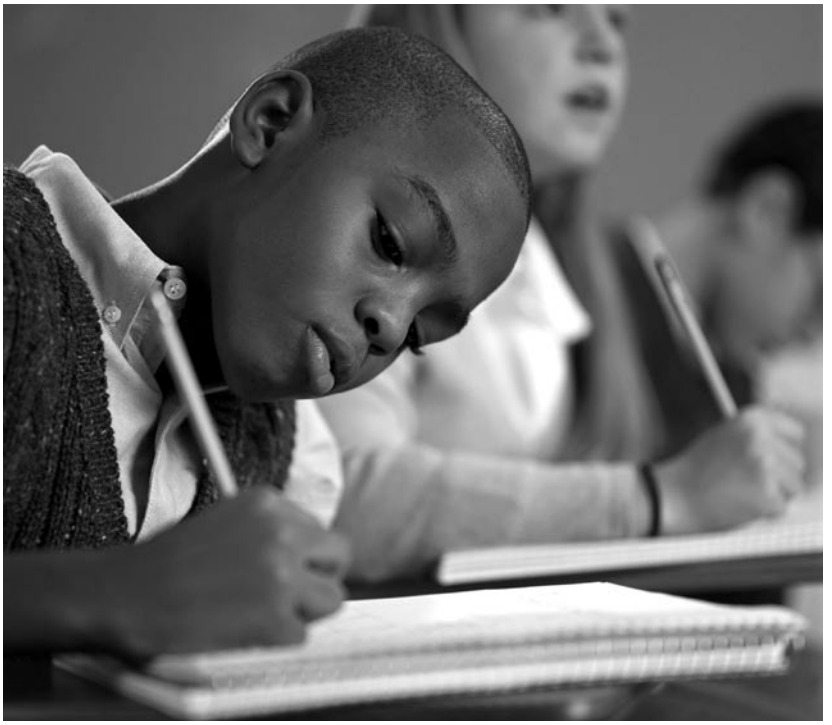

อาจต้องนำไปใช้ในการเรียนต่อระดับปริญญาอีกด้วย ส่วนสำคัญเป็นพิเศษที่เพิ่มเข้าไปได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนนี้มหาวิทยาลัยแห่งนครนิวยอร์ก วิทยาลัยเทคนิคแห่งนครนิวยอร์กและบริษัทไอบีเอ็มมีบทบาทสำคัญในการออกแบบ

ยิ่งกว่านั้น ส่วนที่สำคัญและโดดเด่นเป็นพิเศษได้แก่นักเรียนแต่ละคนจะได้พี่เลี้ยงซึ่งเป็นพนักงานของไอบีเอ็ม พนักงานเหล่านั้นอาสาออกมาช่วยแนะนำนักเรียนและจะเป็นตัวเชื่อมสำคัญในการที่นักเรียนจะเข้าไปดูกิจการหรือฝึกงานในบริษัท ประสบการณ์จากกิจกรรมเหล่านี้จะมีผลดีต่อการหางานต่อไปในอนาคตของนักเรียน ผู้บริหารของไอบีเอ็มอ้างว่า การเข้าไปสนับสนุนการศึกษาของบริษัทไม่ใช่ของใหม่ แต่ส่วนใหญ่มักเป็นในด้านการเงินซึ่งไม่ค่อยได้ผลตามที่ชุมชนและบริษัทปรารถนา บริษัทจึงมองหาวิธีใหม่และเห็นว่าแนวนี้น่าจะได้ผลดีกว่าเนื่องจากพนักงานของบริษัทเข้าไปมีบทบาทโดยตรงอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในด้านการเป็นพี่เลี้ยงให้แก่นักเรียน

เรื่องราวที่เล่ามานี้อาจหาอ่านได้ในเว็บไซต์ของ P-Tech และในรายงานของสื่อต่างๆ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลอย่างหนึ่งซึ่งอาจไม่ปรากฏในเว็บไซต์และรายงานของสื่อ เช่น ซีเอ็นเอ็น และนิตยสารไทม์ คือ สถานที่ตั้งของโรงเรียนเป็นเขตที่ประชาชนมีรายได้ค่อนข้างต่ำและเป็นชนชาติผิวดำราว 80% ส่วนใหญ่มีเชื้อสายจากผู้อพยพเข้าไปจากหมู่เกาะอินเดียตะวันตก ประชาชนในเขตนี้มักมีปัญหาสังคมสูงและมีโอกาสน้อยกว่าผู้ที่อยู่ในเขตมั่งมีของนครนิวยอร์ก ฉะนั้น เมื่อเยาวชนมีโอกาสได้รับทั้งการศึกษาและทำงานที่มีความมั่นคงเพิ่มขึ้น ปัญหาสังคมน่าจะลดลงด้วย

แม้โรงเรียนแนวใหม่นี้จะเริ่มเป็นปีแรก แต่ตอนนี้มีรายงานว่าบริษัทขนาดใหญ่สนใจที่จะเข้าไปสนับสนุนเพราะมองว่ามันน่าจะเป็นส่วนประกอบสำคัญในด้านงานรับผิดชอบต่อสังคมของตนได้ ในปีการศึกษาหน้า นครนิวยอร์กจึงจะเปิดโรงเรียนแนวนี้อีกหลายแห่งและนครชิคาโกจะนำรูปแบบไปปรับใช้ในเขตการศึกษาของตนด้วย ประสบการณ์ที่ผ่านมาชี้บ่งว่าในหลายๆ กรณี บริษัทที่เข้าไปมีส่วนร่วมในโรงเรียนมักถูกมองว่าเข้าไปเพื่อโฆษณาสินค้ามากกว่าจะเข้าไปสนับสนุนการศึกษาด้วยความจริงใจ การมองเช่นนั้นอาจมีฐานของความเป็นจริงอยู่บ้างในบางกรณี แต่คราวนี้ไอบีเอ็มดูจะไม่คิดเช่นนั้น ทั้งเยาวชนที่เป็นเป้าหมายและบริษัทที่จะเป็นนายจ้างต่อไปจึงน่าจะได้ประโยชน์ร่วมกันอย่างแท้จริง

มาลินี คุ้มสุภา

จริยธรรมทางธุรกิจที่ว่าด้วยเรื่อง Ecosystem Services

ในอดีตนั้น การดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจหรือการลงทุนในโครงการต่างๆ ไม่มีการนำผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมไว้ในต้นทุนตัวอย่าง เช่น การขยายตัวของการทำฟาร์มกุ้งอาจนำผลกำไรมาสู่ผู้ลงทุน แต่ในขณะเดียวกันการขยายตัวของฟาร์มกุ้งก็ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของป่าโกงกางตามมา ดังนั้นมูลค่าความสูญเสียเหล่านี้ควรที่จะต้องถูกรวมไว้ในต้นทุนการเลี้ยงกุ้งหรือราคาของผลผลิตจากป่าโกงกาง โดยที่มูลค่าทางเศรษฐกิจเหล่านี้จะต้องถูกนำมาวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะประชากรในหมู่บ้านหรือชุมชนที่ทำฟาร์มกุ้งต้องเผชิญกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงของป่าโกงกาง การแบกภาระต่อความเสียหายที่เกิดจากการบริการทางนิเวศน์ต่างๆ อาทิ การสูญเสียทรัพยากรในป่าโกงกาง สภาวะการสูญเสียศักยภาพความสามารถในการป้องกันพายุชายฝั่ง หรือการลดลงของแหล่งประมงและคุณภาพน้ำที่ต่ำลงจากมลภาวะ

กระทั่งผลพวงจากกิจกรรมจากโครงการต่างๆ ได้ปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงมีความพยายามจากหลายฝ่ายที่จะนำข้อมูลของบริการทางนิเวศน์ หรือที่เรียกว่า Ecosystem Services มาพินิจพิเคราะห์เพื่อประเมินมูลค่าและผลประโยชน์ให้ชัดเจนอย่างเหมาะสมและเกิดความคุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ ด้วยเหตุนี้ Ecosystem Services จึงเป็นประเด็นที่กำลังได้รับความสนใจ

Ecosystem Services ที่ว่าก็คือ ระบบบริการต่างๆ อันเกี่ยวเนื่องกับระบบนิเวศน์ ซึ่งสามารถแบ่งบริการเหล่านี้ออกเป็น 4 ประเภท คือ 1. บริการเรื่องการให้ผลผลิตและวัตถุดิบ (Provisioning Services) 2. บริการทางวัฒนธรรมหรือผลประโยชน์เชิงนามธรรม (Cultural services: non-materials benefits)

3. บริการในเรื่องของกฎเกณฑ์ต่างๆ (Regulating Services) และ 4. บริการที่ส่งเสริมและสนับสนุนส่วนอื่นๆ (Supporting Services[1])

จากการให้ความสำคัญนี้เองจึงก่อให้เกิดโครงการประเมินหาคุณค่าและผลประโยชน์ของระบบนิเวศน์ภายใต้ชื่อว่า The Millennium Ecosystem Assessment (MA) ขึ้น จากการประชุมเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพในระดับนานาชาติ ซึ่งโครงการดังกล่าวริเริ่มจากเหตุผลที่จะประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศน์ที่ส่งผลต่อการอยู่ดีมีสุขของมนุษย์ โดยพยายามหากระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่จะอนุรักษ์และรักษาระบบนิเวศน์อย่างยั่งยืน

รัฐบาลต่างๆ ได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งโครงการนี้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) ภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ตัวแทนจากสถาบันนานาชาติ องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ คณะกรรมการและเลขานุการจาก Environment Program ของ United Nation ซึ่งประกอบด้วยนักวิทยาศาสตร์มากกว่า 1,360 คน จาก 95 ประเทศ[2] และต่อมาในรายงาน The Millennium Ecosystem Assessment ในปี 2548 (2005) ได้ระบุถึงความสำคัญของ Ecosystem Services ว่าเป็นสิ่งที่ควรนำมาคิดเป็นพื้นฐาน (Intrinsic Value) ในการพัฒนาอย่างยิ่ง เพราะบริการจากธรรมชาติเหล่านี้สามารถเชื่อมโยงสู่ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) และนำสู่การอยู่ดีมีสุข (Well-Being) ของมนุษยชาติ ดังแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของหลายๆ ส่วนในหลายระดับ (ดูแผนภูมิที่ 1)

แผนภูมินี้สามารถชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงในหลายๆ ส่วนที่สัมพันธ์กัน โดยมีตัวขับดันทั้งทางตรงและทาง

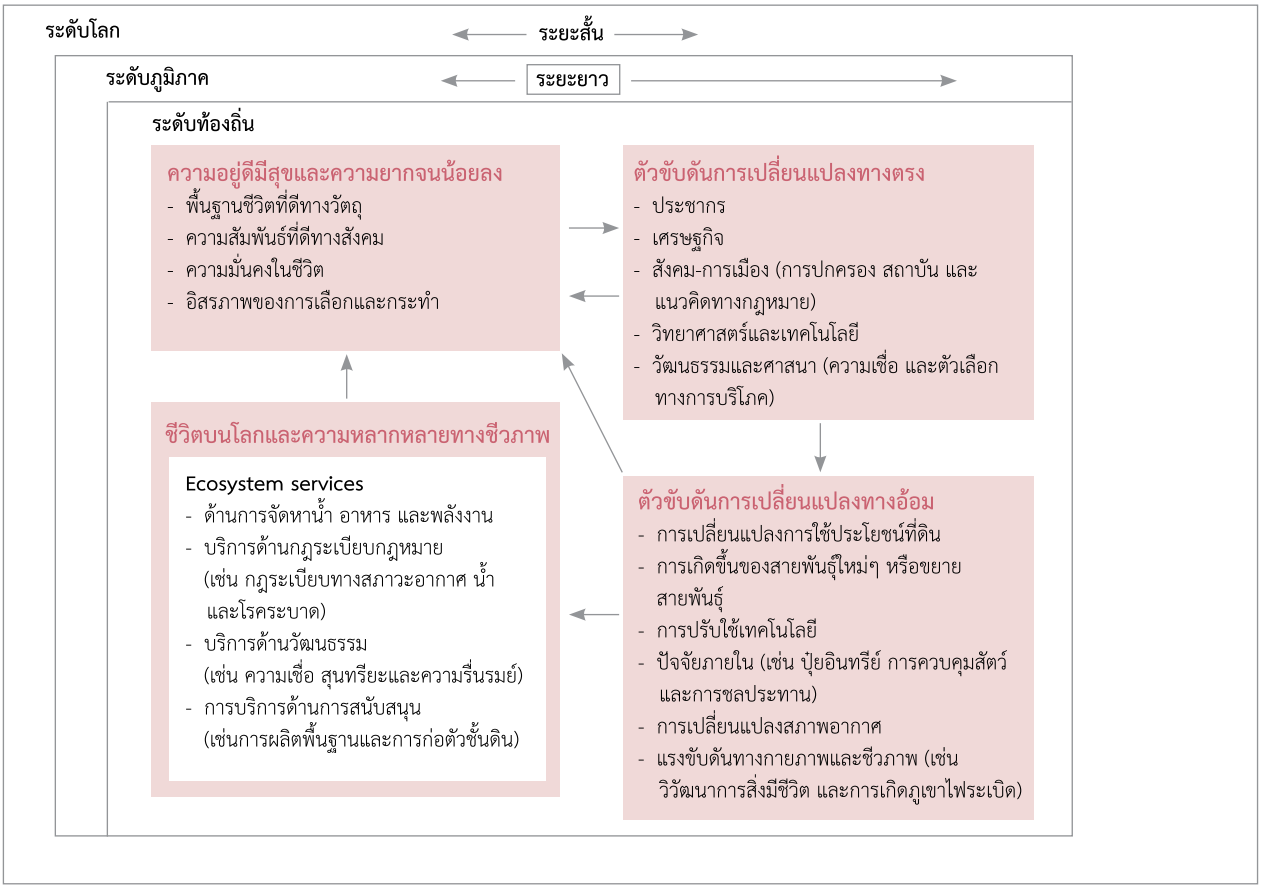

แผนภูมิที่ 1 ที่มา : A Report of the Millennium Ecosystem Assessment, Ecosystems and Human Well-Being, 2005: iii

[1] *BSR , Global Public Sector Trends in Ecosystem Services, 2009-2011 Summery, 2012)*

[2] *A Report of the Millennium Ecosystem Assessment, Ecosystems and Human Well-Being, World Resources Institue, Washington DC. 2005.*

อ้อม อันเชื่อมโยงต่อ Ecosystems Services ความหลากหลายทางชีวภาพและความอยู่ดีมีสุขของมนุษย์

ดังนั้นการคำนึงถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันของทุกๆ ส่วนทั้งหมดเหล่านี้ ถือได้ว่าเป็นจริยธรรมทางธุรกิจด้วยในทางหนึ่ง โดยเฉพาะได้มีการนำมาพิจารณาร่วมในความสัมพันธ์กับส่วนอื่นๆ ถือว่าเป็นความริเริ่มที่ดี

จากผลการศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2552-2554 (ค.ศ. 2009-2011) ของ BSR[3] ได้สะท้อนให้เห็นว่าบริการทางนิเวศน์มีแนวโน้มในทางที่ดีและได้รับการยกระดับให้มีความสำคัญมากขึ้นทั้งภาครัฐและบริษัทเอกชน และได้กลายเป็นจุดสนใจของรัฐบาลในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงเวลาของการแสวงหานโยบายที่ชัดเจนในหลายๆ ประเทศก็ตาม แต่ก็สามารถคาดหวังถึงการมีกฎระเบียบที่ดีในอนาคตสำหรับภาคธุรกิจได้

รายงานยังได้ระบุถึงการพัฒนากฎระเบียบและนโยบายเพื่อช่วยเหลือภาคธุรกิจในดำเนินการตามภาครัฐ (Public Sector) ซึ่งจากการศึกษาของกลุ่ม Ecosystem Services Working Group ของ BSR ระบุว่า หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตัดสินใจของภาคธุรกิจ ได้ให้ความสำคัญเรื่องนี้อย่างจริงจังมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทเหล่านี้ได้หันมาคำนวณความเสี่ยงและโอกาสของบริการทางนิเวศน์ไว้ด้วย มีรายงานอีกชิ้นของ BSR ชื่อว่า Global Public Sector Trends in Ecosystem Services, 2009-2011 Summery, 2012 ได้นำเสนอแนวโน้มการพัฒนาแนวคิดของภาครัฐในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาต่อการร่างกฎระเบียบใหม่ๆ รวมถึงการออกนโยบายที่เกี่ยวข้องกับบริการทางนิเวศน์กระทั่งทำให้เรื่องนี้กลายเป็นความคิดหลัก (key concepts) ของการตัดสินใจในภาครัฐ ซึ่งการประเมินแนวโน้มดังกล่าวสามารถสรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. รัฐบาลทั่วโลก โดยเฉพาะ 7 ประเทศเหล่านี้ คือ โคลัมเบีย มาดากัสการ์ เม็กซิโก นอร์เวย์ ฟิลิปปินส์ อูกันดา และอังกฤษ กำลังทำการสำรวจการรวมต้นทุนทางธรรมชาติและดรรชนีชี้วัดของ Ecosystem Services ลงใน GDP โดยนำมารวมไว้ในโครงการนำร่อง (Pilot Project) ร่วมกับธนาคารโลก (World Bank) โดยเฉพาะหน่วยงานที่ชื่อว่า The Global Partnership for Ecosystems and Ecosystem Services Valuation and Wealth Accounting สนใจที่จะพัฒนาเครื่องมือที่จะนำเอาผลประโยชน์ทางธุรกิจของ Ecosystems เช่น ป่าไม้ ป่าชายเลน ปะการัง เข้าไปรวมในระบบบัญชีแห่งชาติ (national accounting systems)

2. ประเทศยุโรปและองค์การสหประชาชาติ ได้สำรวจและสนใจในมูลค่าทางเศรษฐกิจของบริการทางนิเวศน์ เช่น รายงานของ The Economics of Ecosystems and Biodiversity (TEEB) ในปี 2553 (2010) ระบุว่า ภาคธุรกิจต้องการที่จะรวมมาตรวัดทางนิเวศวิทยาและธรรมชาติลงในการคำนวณทางเศรษฐกิจ ซึ่งปรากฏในร่างโครงการของรัฐบาลเยอรมนีระหว่างการประชุมรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมของ G8 โดยประเทศอุตสาหกรรมใหม่ 5 ประเทศ สนใจจะศึกษาความสำคัญทางเศรษฐกิจและความสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Potsdam Initiative for Biological Diversity และในปี 2554 (2011) The European Environment Agency's (EEA) ได้หยิบยกประเด็นเรื่อง Ecosystem capital accounting ขึ้นมาพิจารณาในการผสมผสานระหว่างบริการทางนิเวศน์กับระบบเศรษฐกิจด้วย นอกจากนี้ในปี 2553 (2010) รัฐบาลอังกฤษก็ได้มีแผนปฏิบัติที่วางยุทธศาสตร์ในการนำเรื่องบริการทางนิเวศน์บรรจุไว้ในนโยบายเชิงปฏิบัติ ซึ่งความพยายามนี้ปรากฏขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับบริการทางนิเวศน์ หรือ Payments for Ecosystem Services (PES) ที่ได้พิจารณานำเอาส่วนของภาคเอกชนเข้าไว้ด้วย

3. เกิดการประเมินผลประโยชน์ เช่น กรณี PES ที่กล่าวถึงแล้วข้างต้น และมีการพิจารณาถึงกลไกการชดเชยทางนิเวศน์ Eco-compensation mechanisms ที่เกิดขึ้นกับรัฐบาลทั่วโลก โดยเฉพาะในเอเชีย ประเทศจีนและเวียดนาม ได้ทำการสำรวจการชดเชยทางนิเวศน์ขึ้นแล้วที่เรียกว่า Eco-compensation และภายใต้แนวคิดเรื่องค่าชดเชยบริการทางนิเวศน์ (PES) นี้ในประเทศจีนได้มีการสำรวจแนวคิดต่างๆ สำหรับการชดเชยทางนิเวศน์ อาทิ เช่น การส่งผ่านการเงินจากส่วนกลางไปดูแลป่าไม้ วางระบบภาษีและค่าธรรมเนียมในเรื่อง

[3] *BSR (The Business of the Better World) เป็นองค์กรที่ให้ความสนใจในการสร้างความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันระดับโลก ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2535 (1992) โดยทำงานร่วมกับเครือข่ายระดับโลกมากกว่า 250 บริษัทที่เป็นสมาชิก มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์และหาทางออกที่ยั่งยืนด้วยการให้คำปรึกษาและวิจัยที่มีการผสมผสานความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน เศรษฐศาสตร์การพัฒนา ธรรมาภิบาล เพื่อให้คำแนะนำแก่บริษัทธุรกิจระดับโลกเหล่านี้ในการสร้างการดำเนินกิจกรรมที่ดีและยั่งยืน (โปรดดู www.bsr.org)*

เหมืองแร่ และสร้างระบบการชำระค่าใช้จ่ายของผู้ใช้น้ำส่วนบนและส่วนล่างของลุ่มน้ำไว้ด้วย จากรายงาน 2 ฉบับในปี 2554 (2011) ธนาคารการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank) ได้สนใจแหล่งการเงินที่จะดูแลในเรื่องนี้ ซึ่งเวียดนาม ในปี 2552 (2009) จากผลของคำพิพากษาหมายเลข 380 (Decision 380) ได้ก่อให้เกิดนโยบายนำร่องในการพัฒนากรอบทางกฎหมายสำหรับนโยบายแห่งชาติในการคิดมูลค่าการใช้จ่ายสำหรับการบริการทางนิเวศน์ของป่าไม้เข้าไว้ด้วย สำหรับในอเมริกากลางและอเมริกาใต้ คอสตาริก้า และบราซิล ได้ทำการสำรวจทางการเงินที่เรียกว่า financial incentives สำหรับธำรงรักษาบริการทางนิเวศน์ โดยเฉพาะที่บราซิลได้มีการผ่านกฎหมายใหม่ๆ ที่จะวัดและประเมินค่าด้วยการนำโครงการค่าชดเชยบริการทางนิเวศน์ไปใช้ และสำหรับในยุโรปและสเปน ก็ได้ผ่านร่างกฎหมายขั้นต้นสำหรับแผนเชิงปฏิบัติในปี 2554 (2011) มีการนำกลไกของค่าชดเชยบริการทางนิเวศน์ไปปฏิบัติในปีเดียวกันนี้ด้วยเช่นกัน

4. เงินทุนภาครัฐ ด้านการวิจัยในเรื่องบริการทางนิเวศน์มีจำนวนมากขึ้น ในยุโรป และสหรัฐอเมริกา รวมทั้งจีน ได้มีการสำรวจข้อมูลแล้วพบว่ามีการสนับสนุนการวิจัยโดยรัฐบาลและการริเริ่มด้วยอาสาสมัครได้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง แม้ว่าจะยังไม่มีนโยบายที่

เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ก็ได้มีความคิดริเริ่มเกิดขึ้น ตัวอย่าง เช่น ในประเทศจีนมีกระแสกดดันในเรื่องนี้มากขึ้น และรัฐบาลก็ได้ริเริ่มการวิจัยเชิงวิชาการในเรื่องการประเมินการบริการทางนิเวศน์ (Ecosystem Services Assessments) ขึ้นแล้ว และมีการกล่าวถึงการชดเชยในเชิงนิเวศน์ (Eco-compensation) รวมถึงนโยบายต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย

5. การประสานงานระหว่างภาคเอกชนกับรัฐบาล ยังเป็นลักษณะที่จำกัดอยู่มาก ขณะที่ภาครัฐมีการขยายผลในวงกว้าง แต่สำหรับการร่วมมือกับภาคธุรกิจที่เป็นทางการยังมีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้จึงมีแรงกระตุ้นจากโครงการ Ecosystem Markets Task Force ซึ่งเป็นความคิดริเริ่มโดยภาคธุรกิจ (business-led initiative) ของบริษัทในอังกฤษที่จะมองหาโอกาสในการเติบโตของกระแสสีเขียว "drive green growth" ในท่ามกลางตลาดที่ปกป้องสิ่งแวดล้อมขึ้น อย่างไรก็ตาม ในส่วนของภาครัฐและเอกชนก็มีการตั้งคำถามถึงการขับเคลื่อนแนวคิดบริการทางนิเวศน์ไปข้างหน้าด้วย โดยเฉพาะในประเด็นการระบุและวัดผลกระทบของธุรกิจในโครงสร้างและหน้าที่ทางบริการทางนิเวศน์เพื่อปรับเข้ากับสิ่งที่มีอยู่ และความสามารถที่จะลดค่าใช้จ่ายของผลกระทบต่อบริการทางนิเวศน์ลงในอนาคต แม้การเรียกร้องให้มีการคิดมูลค่าของบริการทางนิเวศน์ลงไปในต้นทุนทางเศรษฐกิจยังไม่เป็นกระแสหลัก แต่อย่างน้อยวันนี้หลายฝ่ายต่างเห็นด้วยและพยายามผลักดันให้ทุกภาคส่วนยอมรับว่า ธรรมชาติและระบบนิเวศน์มีมูลค่า แม้จะตีค่าได้ไม่ชัดเจนนัก เช่น ศักยภาพการป้องกันพายุ การขยายพันธุ์ของพืชและ/หรือเป็นส่วนสำคัญต่อมูลค่าทางจิตวิญญาณ (spiritual benefits)

ปัจจุบันระบบนิเวศน์ได้ถูกทำลายไปมากมาย บ้างก็อยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรม ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ได้ทำให้เราได้ตระหนักแล้วว่า ยิ่งธรรมชาติถูกทำลายไปมากเท่าไร ความอยู่รอดของมนุษยชาติยิ่งสั่นคลอนมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เราจำต้องใคร่ครวญว่าจะทำอย่างไรที่จะเกิดความสมดุลและเหมาะสมระหว่างการลงทุนทางธุรกิจกับการพัฒนาระบบนิเวศน์ที่ดีได้...

แหล่งอ้างอิง

Manuel G. Velasquez. Business Ethics Concepts & Cases. Anderson University. 2007.

BSR. Global Public Sector Trends in Ecosystem Services, 2009-20011 Summery, March 2012.

Millennium Ecosystem Assessment 2005. Ecosystem and Human Well-Being Biodiversity Synthesis. World Resources Institute 2005.

BSR Future Expectations of Corporate Environmental Performance, BSR's Environmental Services, tools, & Markets Working Group, March 2010.

Experiences from PEI in Asia & Pacific Economic Assessments, PEI Africa Regional Economic Forum, Nairobi, 8-11 Nov. 2011.

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

สัตบุรุษ หมายถึงคนที่มีคุณธรรม คนที่เป็นสัมมาทิฐิ คนที่ประพฤติธรรมเป็นปกติ เป็นผู้ที่ประกอบด้วยสัปปุริสธรรม 7 ประการ คือ 1) ศรัทธา หิริโอตตัปปะ พาหุสัจจะ วิริยะ สติ ปัญญา 2) ไม่ปรึกษาอะไรเพื่อจะเบียดเบียนตนและผู้อื่น 3) ไม่คิดอะไรเพื่อจะเบียดเบียนตนและผู้อื่น 4) ไม่พูดอะไรเพื่อจะเบียดเบียนตนและผู้อื่น 5) ไม่ทำอะไรเพื่อจะเบียดเบียนตนและผู้อื่น 6) มีความเห็นชอบ เป็นสัมมาทิฐิ 7) ให้ทานโดยเคารพ ไม่ให้แบบทิ้งขว้าง

ด้วยเหตุนี้บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นสัตบุรุษย่อมต้องได้รับการสดุดี เชิดชู เป็นเยี่ยงเป็นอย่างให้อนุชนรุ่นหลังได้เจริญรอยตาม แม้ว่าสัตบุรุษนั้นจะล่วงลับไปแล้วก็ตาม ...

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีวัตรปฏิบัติของสัตบุรุษโดยแท้ หลักการทำงานของอาจารย์ไพบูลย์มุ่งที่ผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ด้วยความทุ่มเททั้งสติปัญญา กาย ใจ เพื่อความเจริญของชุมชน สังคม และเพื่อนมนุษย์ หรือแม้แต่การใช้ชีวิตส่วนตัวก็ดำเนินไปอย่างเรียบง่าย สมถะ และธรรมดาที่สุดจากเด็กท้องนา ในอำเภอผักไห่ พระนครศรีอยุธยา ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมที่กรุงเทพฯ กระทั่งสามารถสอบชิงทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยรุ่นแรก ตามการดำริของ**ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์** ที่ต้องการสร้างบุคลากรทางด้านเศรษฐศาสตร์แก่สยามประเทศ ดังนั้นอาจารย์ไพบูลย์จึงลาออกจากนักศึกษาแพทย์ขณะนั้น เพื่อไปศึกษาต่อที่ประเทศอังกฤษด้วยเหตุผลที่ว่า สามารถแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ หลังสำเร็จการศึกษาอาจารย์ได้กลับมาทำงานที่ธนาคารแห่งประเทศไทย 16 ปี ลาออกในปี พ.ศ. 2526 ตำแหน่งสุดท้ายคือ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จากนั้นได้มีโอกาสรับหน้าที่เป็นกรรมการและผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2 ปี (ระหว่างวันที่ 7 สิงหาคม 2523-1 เมษายน 2525) ใน 2 ปีนี้อาจารย์ไพบูลย์สามารถวางรากฐานส่งเสริมเสถียรภาพของตลาดและการจัดระเบียบข้อบังคับกลไกการซื้อขายให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามสภาพของตลาด โดยได้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการปั่นหุ้น การกำหนดระเบียบการปฏิบัติงานด้านธุรกิจหลักทรัพย์ให้เป็นมาตรฐาน ขณะเดียวกันได้ขยายงานและพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้ผู้ลงทุนได้มีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจลงทุน โดยกำหนดให้บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำและนำส่งรายงานการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานต่อตลาดหลักทรัพย์ฯ รวมทั้งเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ลงทุน นักเรียนนักศึกษา และประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์ฯ นอกจากนี้ยังให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อวางแนวทางการพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้ก้าวหน้าและเสริมสร้างให้ตลาดทุนเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจของประเทศ จากนั้นเข้าดำรงตำแหน่งผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการธนาคารไทยทนุ จำกัด (มหาชน) 5 ปีครึ่ง ก่อนลาออกมาทำงานพัฒนาสังคมอย่างเต็มตัว ในตำแหน่งผู้อำนวยการมูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย 9 ปี แต่การขอรับเงินเดือน 20,000 บาท ด้วยเหตุผลที่ว่า *"ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของการตอบแทนบุญคุณของสังคม ที่ได้ให้ทุนส่งผมไปเรียน จนมีอาชีพมีชีวิตที่ดี"*

ระหว่างนั้นได้ช่วยงานในการเคหะแห่งชาติ เพื่อก่อตั้งสำนักงานพัฒนาชุมชน จากนั้นได้รับแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการธนาคารออมสิน ระหว่างปี 2540-2543 ที่ออมสิน อาจารย์ได้ประกาศดำเนินนโยบาย *"ธนาคารออมสินเพื่อสังคม"* นำไปสู่การริเริ่มพัฒนาโครงการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและสังคม

กระทั่งสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) หรือ อพช. ได้จัดตั้งขึ้น ซึ่งองค์กรนี้ท่านมีบทบาทในการริเริ่มและร่วมผลักดัน โดยหวังให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาชุมชนทั้งในเมืองและชนบท ดังนั้นอาจารย์จึงได้รับการขอร้องให้รับตำแหน่งประธาน อพช. ด้วยเหตุนี้อาจารย์จึงลาออกจากธนาคารออมสินก่อนเกษียณทั้งๆ ที่เหลือเวลาเพียง 11 เดือนก็ได้บำนาญ โดยให้เหตุผลว่าตนเองทำงานที่ออมสินเพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น และเมื่อไม่รับก็จะทำให้มีเงินเหลือสำหรับผู้อื่นกลับเป็นเรื่องดีไป

นอกจากนี้ อาจารย์ยังได้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการบริหารแผนคณะที่ 3 (กลุ่มแผนงานบูรณาการสุขภาวะ) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) พร้อมกับเป็นประธานกรรมการ ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) และประธานและกรรมการมูลนิธิองค์กรอื่นๆ อีกหลายแห่ง รวมถึงได้รับการทาบทามในตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในสมัยรัฐบาลพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ที่กระทรวง พม. อาจารย์ได้กำหนดยุทธศาสตร์การทำงาน 3 ประสาน คือ **"สังคมไม่ทอดทิ้งกัน สังคมเข้มแข็ง และสังคมคุณธรรม"**

อาจารย์ยังสามารถผลักดันในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของตลาดทุนไทย โดยดำริให้สำนักงาน ก.ล.ต. จัดตั้งคณะทำงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียน โดยให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจัดตั้งสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม (CSRI) ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในปี 2550 หรือแม้แต่การก่อตั้งเครือข่ายนักธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Social Venture Network : SVN) ในฐานะที่ปรึกษา รวมถึงการให้กระทรวง พม. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชนในการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง กระทั่งกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ อาจารย์ไพบูลย์ ได้เคยแสดงทัศนะถึงความสำคัญของซีเอสอาร์ผ่านงานเสวนา **"พลังแห่งการให้พลัง CSR ฝ่าวิกฤติเศรษฐกิจ"** เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2551 ที่จัดโดยโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ CSR ว่า โลกกำลังเผชิญกับวิกฤติ

เศรษฐกิจอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทั่วโลกประสบปัญหาเช่นเดียวกัน รวมทั้งไทยแต่ประเทศไทยจะมีอะไรพิเศษมากกว่าประเทศอื่น เพราะมีทั้งปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และทุกเรื่องก็เกี่ยวพันกันชนิดแยกไม่ออก

วิกฤติที่เกิดมาจากความไม่ปกติ ความไม่ดี ซึ่งมีสาเหตุมาจากคนในสังคม การอยู่ร่วมกันของคนในสังคม เช่น ความโลภมากของนักธุรกิจ ผลิตเครื่องมือต่างๆ เพื่อป้องกันความเสี่ยง แต่อีกด้านหนึ่งมันก็เป็นการเพิ่มความเสี่ยงชนิดที่ค่อยๆ เป็นไป สะสมจนมหาศาล ความโลภมาก อยากร่ำรวย อยากใหญ่โตมากกว่าบริษัทอื่น

"ผมอยากให้คำว่า CSR รวมถึงการทำจิตให้มั่นคง คือพลังแห่งการให้ เป็นความดีชนิดหนึ่ง ถ้าให้อย่างมีคุณค่า เหมาะสม นานพอ ก็จะสร้างพลังความเข้มแข็ง มั่นคงทั้งทางจิตใจ วัตถุ เศรษฐกิจ ทรัพยากร การให้เป็นองค์ประกอบสำคัญของ CSR เป็นการป้องกันแก้วิกฤติให้องค์กรและสังคม"

ด้านหลักการดำรงตนนั้น ปรัชญาของอาจารย์คือ **"ไม่คลาดจากธรรม"** หนึ่งในหลักทศพิธราชธรรม 10 ซึ่งท่านให้ความเห็นว่า คนจำนวนมากเข้าใจว่าทศพิธราชธรรม คือ ธรรมของพระเจ้าแผ่นดินเท่านั้น แต่ความจริงแล้วบุคคลธรรมดาที่เป็นผู้บริหารระดับสูงในทุกองค์กร ต้องพึงใช้หลักธรรมเหล่านี้

ทศพิธราชธรรม ประกอบด้วย

ทาน หมายถึงการให้ การเสียสละ นอกจากเสียสละทรัพย์สิ่งของแล้ว ยังหมายถึงการให้น้ำใจแก่ผู้อื่นด้วย

ศีล คือ ความประพฤติที่ดีงามทั้ง กาย วาจา และใจ ให้ปราศจากโทษทั้งในการปกครอง อันได้แก่ กฎหมายและนิติราชประเพณี และในทางศาสนา

ปริจจาคะ การบริจาค คือ การเสียสละความสุขส่วนตน เพื่อความสุขส่วนรวม

อาชชวะ ความซื่อตรง คือ ความซื่อตรงในฐานะที่เป็นผู้ปกครองดำรงอยู่ในสัตย์สุจริต

มัททวะ ความอ่อนโยน คือ การมีความอ่อนโยน มีสัมมาคารวะต่อผู้อาวุโสและอ่อนโยนต่อบุคคลที่เสมอกันและต่ำกว่า

ตปะ ความเพียร คือ มีความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน โดยปราศจากความเกียจคร้าน

อักโกธะ ความไม่โกรธ คือ ความไม่แสดงความโกรธให้ปรากฏเห็น เช่นทำร้ายผู้อื่นแม้จะลงโทษผู้ทำผิดก็ทำตามเหตุผล

อวิหิงสา ความไม่เบียดเบียน (อวิหิงสา) คือ การไม่เบียดเบียน หรือบีบคั้น ไม่ก่อทุกข์หรือเบียดเบียนผู้อื่น

ขันติ ความอดทน (ขันติ) คือ การมีความอดทนต่อสิ่งทั้งปวง รักษาอาการ กาย วาจา ใจให้เรียบร้อย

อวิโรธนะ คือ การไม่คลาดจากธรรม

"การไม่คลาดจากธรรม ก็คือไม่หวั่นไหวเบี่ยงเบนไปจากคุณธรรมความดีทั้งหลาย ตรงกับคำว่า Integrity ในภาษาอังกฤษ หรืออาจจะใช้คำว่าความซื่อตรงได้ ความซื่อตรงหมายความว่า ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่เป็นคุณธรรมความดี เป็นคุณธรรมจริยธรรม ถ้าเราทำเรื่องนี้ได้เรื่องเดียวให้คนทั้งประเทศ ตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่ ตั้งแต่คนที่มีอำนาจน้อยที่สุดไปถึงคนที่มีอำนาจสูงสุด มี Integrity มีอวิโรธนะ มีความซื่อตรง คุณธรรมอื่นๆ จะตามมา"

นอกจากนี้อาจารย์ได้เคยให้สัมภาษณ์กับหนังสือไทยโพสต์ ฉบับวันที่ 6 มิถุนายน 2553 ไว้อย่างทันสมัยเข้ากับเหตุการณ์ความขัดแย้งของประเทศในขณะนี้ว่า

"สิบข้อนี้คือทศพิธราชธรรม ธรรมะของผู้ปกครอง ซึ่งถ้าเราไปดูนักการเมือง ดูนักบริหารและลองเทียบกับสิบข้อนี่ก็พอจะวิเคราะห์ได้ว่าใครมีข้อไหนแข็ง ข้อไหนอ่อน ฉะนั้นนักการเมือง ผู้บริหาร ผู้ปกครองยิ่งสูงเท่าไหร่ยิ่งควรใช้ ถ้าผู้ปกครองใช้ทั้งสิบข้อนี้ มันจะนำไปสู่ความขัดแย้งแตกแยกหรือว่านำไปสู่ความสมานฉันท์สันติสุข"

การยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิตนี้เอง แม้โรคร้ายจะกร่ำกรายมาเยือนอาจารย์ แต่อาจารย์ก็มิได้กริ่งเกรงแต่อย่างใด ดังที่ท่านเขียนไว้ในหนังสือ **"เกร็ดสัจธรรมชีวิต"** ที่จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อแบ่งปันประสบการณ์จากความเจ็บป่วยในเดือนตุลาคม 2550 ว่า

"เพราะชีวิต คือ อนิจจัง หรือความไม่เที่ยง และชีวิตคือสัจธรรมความจริงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เราจึงควรมีสติ ใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิต และหมั่นทำความดี หมั่นทำคุณประโยชน์ที่เหมาะสมให้แก่ผู้อื่น ให้แก่หมู่คณะ ให้แก่ส่วนรวม ให้แก่สังคม ให้แก่ประเทศ ให้แก่โลก และให้แก่มนุษยชาติ เท่าที่พึงทำได้อยู่เสมอ รวมถึงการใช้ชีวิตอย่างตระหนักถึงการดูแลสุขภาพ เพื่อทำประโยชน์ให้โลกใบนี้ได้ยาวนาน เมื่อถึงเวลาต้องอำลาชีวิตก็จะรู้สึกพร้อม เพราะเห็นว่าได้ทำหน้าที่ของคนคนหนึ่งมาอย่างเพียงพอและสมควรแล้ว"

กระทั่งในวันที่ 9 เมษายน 2555 สุภาพบุรุษผู้มีนามว่า ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม ได้จากไปอย่างสงบด้วยโรคมะเร็งที่ตับอ่อน ในวัย 71 ปี เหลือไว้แต่คุณงามความดีมากมายที่ได้กระทำไว้แด่แผ่นดินสยามประเทศนี้...

คัดลอกบางตอนจาก หนังสือชีวิตงาม ด้วยความดี ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
ข้อมูล http://www.moralcenter.or.th/main.php?filename=index
http://thaidailymirror.com, http://www.bangkokbiznews.com/

ถึงเวลาที่ธุรกิจต้องแสดง
ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเสียที

ต้องยอมรับว่าหลายปีมานี้รูปธรรมจากผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมได้ปรากฏเป็นภัยพิบัติที่รุนแรงขึ้นทุกวัน ทำให้จากเดิมประเด็นความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมจากที่เป็นเรื่องท้ายๆ ไม่ได้บรรจุอยู่ในวิสัยทัศน์หรือนโยบายขององค์กร และไม่ได้มีงบประมาณสนับสนุนมากนัก ได้ยกระดับมาเป็นเรื่องหลักที่องค์กรจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ แล้ว

อย่างไรก็ตาม การจะนำวิสัยทัศน์ด้านช่วยลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมในภาพรวม จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยการกระตุ้นและการปลูกฝังเรื่องนี้ให้คนในสังคมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้องค์กรหรือบุคคลนำประเด็นดังกล่าวไปขับเคลื่อนเชิงนโยบาย เช่น การจะคิดจะทำหรือขยายธุรกิจอะไร ก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคม หรือหากพบว่าโครงการหรือกระบวนการผลิตสินค้านั้นจะมีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ก็ต้องหยุดหรือเปลี่ยนวิธีการในทันที

CSR Journal ฉบับนี้ขอนำมุมมอง ความคิด ของผู้บริหาร ที่อยู่ในแวดวงสิ่งแวดล้อมและซีเอสอาร์ ที่ทางชุดโครงการส่งเสริมยุทธศาสตร์เพื่อสร้างสุขภาวะองค์กร ที่สนับสนุนโดย สำนักงานส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ (สสส.) ได้ให้ข้อมูลมาถ่ายทอดเพื่อสร้างความตื่นตัว กระทั่งนำไปสู่กระแสด้านสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างมากขึ้น

สิ่งแวดล้อมคือกระแสหลัก ใครไม่สนใจมีปัญหาแน่

คุณปรีดา เตียสุวรรณ์
ประธานกรรมการ บริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด

"เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่จะอยู่กับเราตลอดไป การที่มีคาร์บอนไดออกไซด์มากขึ้นในอากาศก็ตาม การที่สภาพอากาศของโลกมันมีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ที่ไหนมีพายุอยู่แล้วก็จะมีมากขึ้น บริเวณฝนตกชุกก็จะมีปริมาณน้ำฝนมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม สิ่งเหล่านี้ชี้ให้เห็นชัดขึ้นแล้วว่าโลกเรากำลังมีปัญหา เพราะฉะนั้นเมื่อกระแสสิ่งแวดล้อมเป็นกระแสหลัก ทุกคนก็จะห่วงในเรื่องนี้มากขึ้น ฉะนั้นผมพนันได้เลยว่าถ้าท่านทำอะไรโดยไม่ห่วงกระแส หรือไม่เอาสิ่งแวดล้อมมาเป็นยุทธศาสตร์ มีปัญหาแน่"

ธุรกิจจะรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นได้อย่างไร

มัชฌิมา กุญชร ณ อยุธยา
ที่ปรึกษาสถาบันธุรกิจเพื่อสังคม ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

"Global Warming ทุกคนยอมรับว่ามันเกิด แต่จะหาหน่วยงานไหนสักแห่งไหม ที่จะมีความตั้งมั่นว่าเราจะทำธุรกิจแบบไม่มีคาร์บอนอีกต่อไป หรือถ้ามีก็จะดูดกลับมา เรียกว่า Utters Carbon Society ที่จริงมันทำได้ ใช้ธรรมชาติมาแก้ไขธรรมชาติ ยกตัวอย่าง ออฟฟิศเราสามารถที่จะปลูกต้นไม้ช่วยดูดคาร์บอนไดออกไซด์ให้มากมั้ย สามารถปลูกต้นไม้ให้เป็นกำแพง ให้เป็นป่าในสำนักงานก็ได้ หรือพื้นที่ด้านนอกก็ได้"

ธุรกิจควรดูแลสิ่งแวดล้อมในเรื่องใดบ้าง

อนันตชัย ยูรประถม
ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน

ความรับผิดชอบขององค์กรในเรื่องสิ่งแวดล้อม หมายถึงส่งเสริมและพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมทั้งภายในองค์กรและบริเวณรอบๆ องค์กร รวมถึงสิ่งแวดล้อมในภาพรวมด้วย โดยการจัดการภายในองค์กร ธุรกิจอาจจะเข้าไปดูถึงเรื่องการใช้ทรัพยากร กระบวนการดูแลการปลดปล่อยของเสีย การปล่อยมลภาวะ อากาศ ดิน ส่วนการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมในฐานะที่องค์กรเป็นพลเมืองของสังคม (Corporate Citizenship) องค์กรก็ควรให้ความสำคัญกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ โดยดูว่าพื้นที่เราอยู่นั้นมีประเด็นเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศอย่างไร ร้อน หนาว ไปมั้ย มีผลกระทบกับเราหรือไม่ หรือได้สร้างกิจกรรมที่ไปส่งผลกระทบทำให้พื้นที่นั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือเปล่า มีผลต่อระบบนิเวศหรือไม่ โดยควบคู่กันไปองค์กรก็อาจจะมีสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในการส่งเสริมสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนากระบวนการผลิตใหม่ๆ การเลือกใช้วัตถุดิบใหม่ๆ ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

From Green to Gold

เกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร
กรรมการผู้จัดการ บริษัท อำพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด ผู้ผลิตกระทิชาวเกาะ และได้รับคัดเลือกรับรางวัล SVN Award ปี 2554

"เราเริ่มที่การทำระบบจัดการสิ่งแวดล้อมภายในองค์กรเป็นลำดับแรก โดยให้พนักงานมีส่วนร่วมก่อน มีการตั้งทีมขึ้นมาเพื่อทำเรื่องสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัญหาหลักของโรงงานก็คือ ขยะจากกระบวนการผลิต เช่น เปลือกมะพร้าว ซึ่งเป็นภาระที่แต่ละปีต้องเสียเงินค่าขนไปทิ้งจำนวนมาก จึงมีการทดลองนำเอาเปลือกมะพร้าวมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในกระบวนการผลิต โดยลงทุนสร้างโรงงานแปรรูปอัดเป็นถ่านเม็ดเล็กๆ ทำให้ในปีหนึ่งๆ สามารถประหยัดค่าน้ำมันเตาได้ 30 ล้าน ขณะที่บอยเลอร์ ก็ทำงานได้ดีกว่าเดิม เพราะควันที่ปล่อยออกมาจากปล่องเป็น ไอน้ำ ส่วนเขม่าที่ปล่อยออกมาก็ควบคุมให้ตกลงมาที่บ่อกักเก็บ

นอกจากนี้ ยังมีการรวบรวมเศษอาหารจากโรงอาหารภายในโรงงานทั้งหมด เข้าสู่กระบวนการหมักแก๊สชีวภาพเพื่อผลิตพลังงานความร้อนให้แก่การผลิตสินค้า ซึ่งในกระบวนการยังได้ปุ๋ยมาใช้แก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นของบ่อเก็บน้ำเสียของโรงงานด้วย ทั้งนี้การทำงานเราใช้หลักการ Zero Waste คือ พยายามไม่ให้เกิดของเสียหลุดรอดออกไปได้เลย ของเสียทุกอย่างที่ได้จากการผลิตหรือที่อยู่ภายในโรงงานทุกอย่างต้องนำมาเพิ่มมูลค่าให้ได้

ผลจากการปรับเปลี่ยนกระบวนการภายในองค์กรใหม่ทั้งหมดนี้ สามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายลงไปได้เยอะมาก ทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลง จะเห็นได้จากช่วงปี พ.ศ. 2547-2553 บริษัทฯ ไม่มีการปรับราคาขายสินค้าเลย ทั้งๆ ที่สินค้าในตลาดอย่างอื่นปรับขึ้นหมด"

ปลูกสำนึกสิ่งแวดล้อมต้องเริ่มที่พนักงานก่อน

คุณหญิงชดช้อย โสภณพานิช
นายกสมาคมสร้างสรรค์ไทย

"ตอนนี้บริษัทส่วนใหญ่ทำแต่กิจกรรมหรือโครงการกับสังคมภายนอก แต่หากลองหันมาดูกิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายๆ ภายในออฟฟิศ เช่น การแยกขยะ หากเราประกาศให้เป็นนโยบายว่า ห้ามโฟมเข้ามาในออฟฟิศ ตอนแรกทุกคนจะเริ่มขยับ ว่า อุ๊ย!! ทำยังไงล่ะ แต่ในที่สุดนโยบายนี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนพฤติกรรมและส่งผ่านไปสู่ภายนอก อย่างแม่ค้าที่ขายของหน้าสำนักงานก็ต้องเอาใจลูกค้า ถ้าทุกคนในออฟฟิศลงไปซื้อของแล้วบอกว่าไม่เอาโฟม แม่ค้าก็ต้องเปลี่ยนไม่เช่นนั้นก็ขายของไม่ได้

ฉะนั้นจริงๆ แล้วมันต้องเริ่มที่ตัวเรา แล้วทำให้เป็นธรรมชาติ ทำทุกวัน อย่างกระเป๋าที่เราเอาไปแจก ถึงเวลาจะใช้ขึ้นมาจริงๆ เราเอาไปใช้จริงๆ ไหม อยู่ติดตัวเราไหม ถ้าจะดูแลสิ่งแวดล้อมจริงๆ กระเป๋าก็ควรที่จะอยู่ในลิ้นชักที่ออฟฟิศ ในรถ คือทำให้เป็นเรื่องปกติ มีความรู้สึกว่าตัวเองมีส่วนช่วยสิ่งแวดล้อม ช่วยสังคม ถ้าทุกคนช่วยกันงานมันก็สำเร็จ

เจ๊หมวย แห่งร้านขนมปังพรชัย

บางลำพู

เจ๊หมวย แห่งร้านขนมปังพรชัย ย่านบางลำพูน้อยคนนักที่ไม่มีใครไม่รู้จัก ขนมปังพรชัย ย่านบางลำพู ด้วยขึ้นชื่อในเรื่องรสชาติอร่อย นุ่มลิ้น กลิ่นหอม ที่สำคัญไส้ที่ยัดใส่ในขนมปังนั้นมากเสียจนแทบทะลัก

แต่กว่าจะมีชื่อเสียงขจรไปทั่วเกาะรัตนโกสินทร์ กระทั่งล่าสุดคว้ารางวัล SVN Awards ภาคธุรกิจดีเด่นขนาดย่อม ปี 2554 **เจ๊หมวย**หรือ **คุณธารทิพย์ ฤกษ์วลีกุล** ต้องผ่านร้อนผ่านหนาวมากว่า 4 ทศวรรษ กระทั่งกิจการมั่นคงเป็นปึกแผ่น แถมขยายการลงทุนสร้างโรงแรมขนาดเล็กแต่ทันสมัยที่มีมูลค่ากว่า 100 ล้านบาท ย่านพระนคร และธุรกิจอพาร์ตเม้นท์

"เจ๊หมวยค้าขายไม่ได้เน้นที่กำไรมากๆ แต่จะเน้นที่ 1. ไม่แพง 2. ดูแลลูกน้องและลูกค้าอย่างใกล้ชิด 3. ไม่อยู่ในอโคจร ที่ว่าไม่แพง คือ ตั้งราคาให้คนทุกระดับสามารถซื้อกินได้ ใช้ของมีคุณภาพ ไม่ใช่เอาอะไรมาใส่มาผสมให้ต้นทุนถูก อย่างนี้ไม่เอาใช้ไม่ได้ ดูแลลูกน้องให้ดีๆ เหมือนคนในครอบครัวที่ช่วยกันสร้างฐานะ และไม่อยู่ในอโคจร เหล้าการพนัน อย่าไปแตะ มิฉะนั้นถึงหามาได้เท่าไรก็ไม่มีเหลือ"

อืม...เป็นวิธีการทำธุรกิจที่ง่ายๆ ไม่ซับซ้อน ไม่มีทฤษฎีทางการตลาดที่สอนในมหาวิทยาลัย แต่มันเป็นทฤษฎีของเจ๊หมวย

Happy Workplace คือเคล็ดลับ

เจ๊หมวย เท้าความหลังให้ฟังว่าแรกเริ่มเดิมทีขายก๋วยเตี๋ยวช่วยแม่หลังจบประถม 7 แต่ด้วยโชคชะตาชักนำเมื่อน้องสาวซึ่งเรียนอยู่ที่โรงเรียนสตรีวิทย์แนะนำให้เจ๊หมวยไปขายขนมครองแครงที่โรงเรียน ซึ่งปรากฏว่าขายดีมากจึงเริ่มมองเห็นลู่ทางการค้าและขยับขยายขายที่หน้าร้านก๋วยเตี๋ยวของแม่อีกแห่ง กระทั่งทำคนเดียวไม่ไหว จึงจ้างคนมาช่วยงานจาก 1 เป็น 2 เป็น 5 เป็น 10, 20, 30 นอกจากนี้ยังเพิ่มชนิดของขนมไทยให้หลากหลาย อาทิ ลูกชุบ วุ้น ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง ฯลฯ จากขายหน้าร้านในโรงเรียน ก็ขยับไปขายส่งที่ตลาด กระทั่งใน ปี พ.ศ. 2540 เกิดเศรษฐกิจฟองสบู่แตก ทำให้มีคนตกงานจำนวนมาก ซึ่งพนักงานที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจเหล่านี้ได้หันมาค้าขายและขนมขายส่งก็เป็นหนึ่งในสินค้าที่มีผู้ผลิตเพิ่มมากขึ้นในตลาด ผลที่ตามก็คือเกิดภาวะการแข่งขันอย่างรุนแรงและการดัมพ์ราคาก็เกิดขึ้น

เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ เจ๊หมวยจึงตัดสินใจที่จะเลิกกิจการขายส่งที่ตลาด และหันมาขายขนมเบเกอรี่อย่างเดียว และนี่ก็คือจุดเริ่มต้นของที่มาที่ไปขนมปังไส้ล้น แห่งย่านบางลำพู

ด้วยชื่อเสียงที่ครบในรสสัมผัส รูป รส กลิ่น ขนมปังไส้ล้นจึงเป็นที่กล่าวขานจนมีผู้คนหลั่งไหลเข้าคิวซื้อกันอย่างล้นหลามจนแทบผลิตไม่ทัน แต่แทนที่เจ๊หมวยจะยินดีปรีดากับความสำเร็จที่เกิดขึ้น ตรงกันข้าม เจ๊หมวยกลับเครียดไม่มีความสุข เพราะกลัวคนงานที่มีจำนวน 60 ชีวิต เพ่งดื้อ ลากิจ ลาป่วย ลาพักร้อน และลาออก ยิ่งช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปีใหม่ ความ เครียดเพิ่มเป็น 2 เท่า เพราะกลัวคนงานไปแล้วไปลับไม่กลับมา

"ยิ่งขายดีก็ยิ่งเครียด กลัวทำงานไม่ทันส่งลูกค้า เราก็มานั่งคิดนั่งพิจารณา เอ๊ะ คนงานที่มาทำงานกับเราเขาต้องการอะไร เขาต้องละทิ้งบ้านญาติ พี่น้อง พ่อ แม่ ไว้ข้างหลังแล้วมุ่งเข้ากรุงเทพฯ หางานทำเพื่ออะไร ซึ่งเรา

"

น้อยคนนักที่ไม่มีใครไม่รู้จัก ขนมปังพรชัย ย่านบางลำพู ด้วยขึ้นชื่อในเรื่องรสชาติอร่อย นุ่มลิ้น กลิ่นหอม ที่สำคัญไส้ที่ยัดใส่ในขนมปังนั้นมากเสียจนแทบทะลัก

"

ก็ได้คำตอบว่า เพื่อเงิน เอาเงินที่หาได้กลับไปให้คนที่บ้านได้มีอาหารกินที่ดี ส่งลูกเรียน ค่ารักษาพยาบาลพ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง เจ๊หมวยจึงเริ่มวางแผนอนาคตในด้านความมั่นคงให้พวกเขา"

ดังนั้นเจ๊หมวยจึงเริ่มวางแผนสร้างความมั่งคงในอนาคตให้คนงาน เช่น เงินออม ด้วยการเปิดบัญชีให้แก่พนักงานทุกคน และจะนำเงินฝากให้ในแต่ละปี โดยยอดเงินนำเข้าจะขึ้นอยู่กับผลการทำงานของแต่ละคน บางคนที่มีความประพฤติดีอย่างเสมอต้นเสมอปลาย เจ๊หมวยจะตอบแทนให้เงินโบนัสนี้ไม่ต่ำกว่าแสนเลยทีเดียว

นอกจากเงินออมแล้ว ระบบการบริหารจัดการยังเป็นแบบครอบครัว คือ ห่วงใย ดูแล เสมือนญาติพี่น้อง บ้างก็ช่วยอุปถัมภ์ด้านการศึกษาให้กับลูกของคนงาน บ้างก็ดูแลค่าใช้จ่ายในเรื่องการเจ็บไข้ได้ป่วยที่ครอบคลุมถึงพ่อแม่ของคนงาน ส่วนสวัสดิการก็ไม่น้อยหน้าบริษัทใหญ่ๆ ระดับมหาชน คนงานของร้านขนมปังพรชัย จะได้ค่าแรงไม่ต่ำกว่า 300/วัน ช่วงเที่ยงก็มีข้าวปลาอาหารให้ฟรี แถมด้วยค่าเช่าบ้านทุกเดือน ที่ทำมาทั้งหมดเจ๊หมวยให้เหตุผลว่า ถ้าคนงานจะไม่พะวงหน้าพะวงหลัง ความตั้งใจในการทำขนมปังจะเต็มร้อย

"เราต้องคิดเสมอว่า ลูกน้องคือผู้มีพระคุณ คือผู้สร้างที่ทำให้มีเรามาได้ทุกวันนี้ ถ้าคิดเช่นนี้ก็จะทำให้เราอยากตอบแทนคุณ อะไรที่ทำได้จะทำ แต่ถ้าคิดว่าพวกเขาเป็นลูกน้องเป็นพนักงาน เราก็จะตอบแทนแค่เงินเดือนแล้วจบแต่หัวใจจะไม่ได้ เช่นกันผลตอบแทนที่จะได้รับคือความเครียด ความกลัว กลัวจะไม่มีคนงานมาทำงานช่วงหยุดเทศกาลใครๆ เขาก็มีความสุข แต่ทำไมเราต้องมานั่งทุกข์ ทุกอย่างมันอยู่ที่วิธีคิด พอความคิดเปลี่ยน วิธีการก็เปลี่ยน วันนี้เรามีความสุข ทุกคนมีความสุข จบ เงินทองที่หามาได้ ตายไปก็เอาไปไม่ได้ แต่บุญ-บาปจะติดตัวไปในชาติหน้า"

ครอบครัว คือที่พักใจ

เจ๊หมวยในวัย 58 มีบุตรชาย 1 คน หญิง 1 คน จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากอังกฤษ และสามีคู่ชีวิตที่เสียสละออกจากงานเพื่อมาทำหน้าที่เป็นแม่บ้านดูแลลูกๆ และความเรียบร้อยภายในบ้านแทนภรรยา

"ขอบคุณสามีที่ออกจากงานมาดูแลบ้าน ทุกวันนี้ยังบอกกับลูกว่าพ่อต้องเสียสละแค่ไหน พ่อต้องมาทำหน้าที่เป็นเสาบ้าน ยึดบ้านไม่ให้โยก ครอบครัวถึงอยู่อย่างพร้อมหน้าพร้อมตามาได้ทุกวันนี้ ฉะนั้นอย่าดูถูกคนที่ทำงานอยู่หลังบ้าน"

เหตุที่ต้องกำชับลูกๆ เจ๊หมวยให้เหตุผลว่า *"เพราะวันนี้คนในสังคมจะให้คุณค่าคนที่มีวัตถุ ใครที่หาเงินเก่ง ใครที่มีเงิน คนนั้นจะได้รับการยอมรับ ได้รับการดูแลที่ดี แต่คนที่ไม่มีเงินแต่เป็นคนดีกลับโดนดูถูก แปลกมั๊ย"*

อาจกล่าวได้ว่าเจ๊หมวยคือ คนคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จทั้งหน้าที่การงานและครอบครัว มีเงินมากพอที่จะหาความสุขมาปรนเปรอเฉกเช่นคนทั่วไป เช่น การได้บริโภคของแพง การได้ท่องเที่ยวในต่างประเทศเพื่อคุยโอ่ แต่กลับหาเป็นเช่นนั้นไม่ ความสุขของเจ๊หมวยคือการได้อยู่กับครอบครัว การได้แสดงความกตัญญูกตเวทิตาต่อมารดาผู้ให้กำเนิด การได้สนทนาปราศรัยตามประสาพี่ๆ น้องๆ ในวันหยุด

"เจ๊หมวยเชื่อว่า ที่ประสบความสำเร็จเพราะเรากตัญญูกับพ่อแม่ คนที่กตัญญูกับพ่อแม่มีแต่เจริญนะ ทุกวันนี้ที่ได้มีโอกาสทำงาน ดูแลลูกน้อง ก็มีความสุขแล้ว"

หญิงวัย 58 จบประถม 7 บริหารธุรกิจด้วยหัวใจ เห็นคุณค่าของพนักงานเสมือนคนในครอบครัว ดูแลรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ทำหน้าที่ในฐานะพลเมืองอย่างเต็มที่ เช่นนี้แล้วจะมีเหตุผลอื่นใดเล่าที่เราจะไม่ยกย่องและเคารพเธอในฐานะเป็นคนเก่งและคนดีของสังคม...

ทวิน ชุติมา
นักแปลอิสระ และอนุกรรมการกลุ่มงานกิจกรรม SVN

เยี่ยมชมระบบจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของ อี-เอสเทอร์ และอำพลฟูดส์

คุณสุรเธียร จักรธรานนท์

เมื่อวันอังคารที่ 29 พฤษภาคม 2555 ที่ผ่าน สายงานกิจกรรมของเครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Social Venture Network Asia Thailand) หรือที่เรียกกันย่อๆ ว่า SVN โดย **คุณดารณี เรียนศรีวิไล** ประธานกลุ่มงานกิจกรรม ได้จัดเยี่ยมชมงานหรือที่เรียกกันว่า SVN Visit ขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 2555 และเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่คณะกรรมการชุดใหม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามารับงานด้วย โดยมีกรรมการกับสมาชิก SVN และผู้สนใจเข้าร่วม 34 คน

เริ่มต้นที่ **บริษัท อี-เอสเทอร์ (กรุงเทพ) จำกัด** ย่านถนนพุทธมณฑลสาย 7 โดย**คุณสุรเธียร จักรธรานนท์** ผู้ก่อตั้งและประธานบริหาร ให้เกียรติมาต้อนรับบรรยาย โดยกิจการของบริษัทฯ นั้นประกอบธุรกิจผลิตน้ำมันไบโอดีเซลด้วยตนเอง โรงงานที่คณะเอสวีเอ็นไปดูงานครั้งนี้เป็นโรงงานที่สอง โดยโรงงานแห่งแรกตั้งอยู่ที่จังหวัดเชียงราย

ความน่าสนใจของอี-เอสเทอร์อยู่ที่กระบวนการผลิต ซึ่งทีมวิศวกรผู้ก่อตั้งบริษัทนี้เมื่อเจ็ดปีก่อนได้สร้างนวัตกรรมขึ้นมาใหม่คือเครื่องกำเนิดปฏิกิริยา ซึ่งยังไม่เคยมีใครคิดค้นมาก่อนในโลกและได้จดสิทธิบัตรไว้แล้ว ทำให้ปฏิกิริยาเคมีในการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงชีวภาพเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ในเวลาอันรวดเร็ว (เพียง 4 นาทีจากกระบวนการเดิมที่ต้องใช้เวลาถึงสามชั่วโมง) และสามารถกำจัดสารปนเปื้อนได้โดยการดูดซับ ไม่ต้องล้างน้ำ จึงไม่มีน้ำเสียในกระบวนการผลิต สารดูดซับที่ใช้ใน **"กระบวนการแห้ง"** นี้เมื่อใช้แล้วยังมีสภาพเป็นปุ๋ยอย่างดี จึงไม่มีขยะใดๆ ทิ้งออกจากโรงงาน ต่างจาก **"การกระบวนการเปียก"** แบบเดิมๆ ที่มีน้ำเสียจำนวนมาก

นอกจากนั้นการออกแบบที่ดียังทำให้ทั้งโรงงานมีพนักงานประจำรวมทั้งผู้ควบคุมระบบและทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เพียง 6 คน ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตลดลง ขณะเดียวกันน้ำมันไบโอ-ดีเซลที่ได้นั้นบริสุทธิ์ชนิดอุตสาหกรรม (ความบริสุทธิ์ไม่น้อยกว่า 96.5%) ที่มีคุณภาพสูงใช้ได้กับเครื่องจักรกลดีเซลสมัยใหม่ทุกประเภทได้โดยตรงโดยไม่ต้องมีการดัดแปลงเครื่องยนต์ จนมีข้อได้เปรียบในด้านการแข่งขัน

นอกจากศักยภาพด้านคุณ-ภาพการผลิตแล้ว ในเรื่องความสะอาดเป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจ เพราะทั้งในอาคารและรอบอาคาร ไม่มีขยะ ของเสีย และความสกปรกเลอะเทอะให้พบเห็นเหมือนโรงงานทั่วๆ ไป ถึงแม้จะมีรถบรรทุกเข้ามาส่งวัตถุดิบและรับผลิตภัณฑ์ถึงบริเวณสายการผลิตในตัวอาคารก็ตาม

อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ ยังต้องประสบปัญหาในขณะนี้คือ ขาดแคลนวัตถุดิบประเภทน้ำมันพืชหรือไขมันสัตว์ทุกชนิด ทั้งที่เป็นน้ำมันใหม่และน้ำมันที่ผ่านการใช้แล้ว (เช่น ปรุงอาหาร) ดังนั้นมีความเห็นและเสนอกันในกลุ่มผู้ดูงานว่า เอสวีเอ็นอาจริเริ่มสร้างเครือข่ายในการรวบรวมน้ำมันพืชที่ใช้แล้วตามครัวเรือนและกิจการต่างๆ ทั้งในเครือข่ายเอสวีเอ็นและนอกเครือข่ายมาป้อนให้อี-เอสเทอร์ อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อสิ่งแวดล้อมตามวัตถุประสงค์ของเครือข่ายถึงสองด้านคือ การลดการทิ้งขยะน้ำมันพืชที่ใช้แล้วจากครัวเรือนและสถานประกอบการต่างๆ ที่อาจไปสร้างความเสียหายให้ระบบนิเวศ และการส่งเสริมการผลิตไบโอดีเซลที่ไม่มีของเสียอีกด้วย

สำหรับในช่วงบ่าย คณะดูงานได้เดินทางต่อไปยังบริเวณโรงงานของ **บริษัท อำพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด** ผู้ผลิตกะทิบรรจุกล่องรายแรกของโลก ที่บริเวณถนนพุทธมณฑลสาย 5 หลังชมการฉายภาพแนะนำและฟังคำบรรยายเบื้องต้นแล้ว เนื่องจากพื้นที่และเนื้อหาในการศึกษาดูงานมีมาก คณะดูงานจึงได้แบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งเข้าไปดูในโรงงานผลิตและอีกส่วนหนึ่งไปดูงานการจัดการของเสีย

เนื่องจากเป็นโรงงานผลิตอาหาร บริษัทฯ จึงต้องดูแลเรื่องสุข-อนามัยอย่างเข้มงวด ผู้ดูงานแต่ละคนต้องกรอกแบบฟอร์มแจ้งสุขภาพและ

เมื่อจะเข้าไปในโรงงานก็ต้องสวมเสื้อคลุม ใส่หมวกคลุมเก็บผม ใส่ร้องเท้าบู๊ต (เพื่อเดินผ่านน้ำยาฆ่าเชื้อ) สวมผ้าปิดปากเพื่อป้องกันการติดเชื้อบางชนิด โรงงานนี้แม้จะไม่ใหญ่มากนักแต่ก็ครอบคลุมการผลิตกะทิบรรจุกล่องทั้งกระบวนการ ส่วนระบบการจัดการของเสียนั้นใช้พื้นที่ทางด้านหลัง ตั้งแต่การเอาเยื่อมะพร้าวมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไอน้ำและการผลิตไฟฟ้าด้วย ด้านระบบบำบัดน้ำเสียเป็นระบบใหม่ที่เพิ่งสร้างเสร็จสามารถนำน้ำเสียไปผลิตก๊าซชีวภาพเป็นเชื้อเพลิงและน้ำที่มีคุณภาพสามารถนำกลับมาใช้ในกระบวนการผลิตและการอุปโภคบริโภคในบริเวณโรงงานได้ทั้งหมด

เสร็จจากการศึกษาดูงานทั้งสองส่วนนี้ ทางคณะได้กลับมาพักรับประทานอาหารและเครื่องดื่มจากผลิตภัณฑ์ของบริษัท รวมทั้งฟังการบรรยายอีกรอบหนึ่งจาก**คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร** กรรมการผู้จัดการและคณะผู้บริหารที่ดูแลสายงานต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม และตอบคำถาม ซึ่งผู้ดูงานก็ให้ความสนใจซักถามและได้รับความรู้กลับมามากมาย จนทำให้การดูงานสิ้นสุดล่าช้าไปกว่าที่ตั้งไว้ในกำหนดการถึงเกือบสองชั่วโมง โดยคณะดูงานทยอยกันเดินทางกลับเมื่อตะวันลับขอบฟ้าไปแล้ว

การศึกษาดูงานบริษัท อำพล ฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด เป็นการพิสูจน์ให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างแจ่มชัดว่า การดำเนินธุรกิจให้ได้ผลกำไรนั้นสามารถดำเนินการไปพร้อมกันกับการดูแลพนักงานและการดูแลสิ่งแวดล้อม

คุณเกรียงศักดิ์ เทพผดุงพร

ประกอบด้วยหลักสามขา หรือ 3P- Profit (กำไร) People (คน) Planet (โลก) ที่เป็นฐานคิดของเอสวีเอ็นได้เป็นอย่างดี จึงทำให้บริษัทฯ ได้รับรางวัลเอสวีเอ็นประเภทธุรกิจขนาดใหญ่ประจำปี 2554 สำหรับการทำกำไรนั้นบริษัทฯ ให้ความสำคัญในเรื่องการลดต้นทุนด้วยการทำ **"ของเสีย"** ที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการกำจัดทิ้งหรือบำบัด ให้เป็นสิ่งที่มีมูลค่าขึ้นโดยนำกลับมาใช้ในกระบวนการผลิตได้อีกหรือขายเพื่อสร้างรายได้ ส่งผลให้บริษัทฯ ยืนราคาเดิมมาโดยตลอด นอกจากนี้ยังทุ่มเทไปกับนวัตกรรมในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกมาเป็นระยะกระทั่งสามารถยืนอยู่ชั้นแนวหน้าในระดับโลกของผลิตภัณฑ์บรรจุกล่อง ไม่ว่าจะเป็นน้ำแกงและเครื่องดื่มธัญญาหารต่างๆ ทำให้มีรายได้จากผลิตภัณฑ์ใหม่ทดแทนสัดส่วนที่ลดลงจากผลิตภัณฑ์เดิมที่มีคู่แข่งเพิ่มขึ้น

ในด้านการดูแลพนักงาน บริษัทฯ จะทำได้ดีตั้งแต่ระดับผู้บริหาร อาทิ ส่งเสริมให้การศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ (ระดับปริญญาเอก) การจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันเสียงและการตรวจสุขภาพหูเป็นประจำ (ภายในโรงงานมีเสียงดังถึง 95 เดซิเบลตลอดเวลา ซึ่งทำให้เสียความสามารถในการได้ยินได้) การติดป้ายอธิบายระเบียบการปฏิบัติต่างๆ รวมทั้งการดูแลความปลอดภัยทั้งภาษาไทยและภาษาพม่า เนื่องจากคนงานถึงร้อยละ 60 เป็นชาวพม่า การขึ้นทะเบียนและจ่ายค่าจ้างให้คนงานต่างประเทศเหล่านี้ถูกต้องตามกฎหมาย ด้านการดูแลสิ่งแวดล้อม ดังที่กล่าวมาข้างต้น พยายามให้มีของเสียเป็นศูนย์ (Zero Waste) หรือน้อยที่สุด แม้แต่การเผา **"ขยะ"** เพื่อผลิตไฟฟ้า ก็ใช้กระบวนการที่มีการเผาไหม้สองครั้งเพื่อไม่ให้มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกสู่อากาศ

หลังการดูงานบริษัท อี-เอส-เทอร์ จำกัด และ บริษัทอำพลฟูดส์ โพรเซสซิ่ง จำกัด แล้ว คณะ SVN ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้รู้ว่าสมาชิกมีความสนใจและมีศักยภาพที่หลากหลาย ดังนั้นหากมีการทำฐานข้อมูล (mapping) และการประสานงานที่ดี ก็น่าจะดึงเอาศักยภาพเหล่านี้ออกมาใช้ประโยชน์ ทำให้งานของเครือข่ายก้าวไปข้างไปหน้าและประสบความสำเร็จตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งเป็นแน่แท้...

อภ. กับโครงการตรวจคัดกรองภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานเข้าจอประสาทตา

"เพื่อส่งต่อการรักษา ป้องกันตาบอดจากเบาหวานขึ้นตา"

"โรคเบาหวาน" เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญโรคหนึ่งของประเทศ และคนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคเบาหวานสูงขึ้นทุกปี ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ป่วยเบาหวานประมาณ 2-3 ล้านคน และเป็นสาเหตุของการสูญเสียเป็นอันดับ 5 ในเพศชาย และอันดับ 3 ในเพศหญิง นอกจากนั้น ยังพบว่าประมาณร้อยละ 50 ไม่รู้ตัวว่าเป็นเบาหวาน

เนื่องจากโรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรัง ที่ก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนในหลายระบบของร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่จอประสาทตาเสื่อม ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า "โรคเบาหวานขึ้นตา" ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ตาบอดเป็นอันดับสองรองจากต้อกระจก

จุดเริ่มต้นของโครงการนี้ เกิดขึ้นเนื่องในโอกาสเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การบรมราชาภิเษกปีที่ 60 พ.ศ. 2553 และเฉลิมพระชนมายุ 84 พรรษา พ.ศ. 2554 องค์การเภสัชกรรมสำนึก และตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณ จึงได้ดำเนิน "โครงการตรวจคัดกรองภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานเข้าจอประสาทตา" ขึ้น ตามนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการดำเนินกิจการควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสังคมและธรรมาภิบาล (CSR) องค์การเภสัชกรรม โดยร่วมมือกับกรมการแพทย์, สำนักงานหลักประกันสุขภาพ, โรงพยาบาลบ้านแพ้ว, โรงพยาบาลราชวิถี และหน่วยบริการสาธารณสุขทั่วประเทศ ดำเนินการรณรงค์เพื่อตรวจคัดกรอง ค้นหาภาวะผิดปกติทางตาในผู้ป่วยโรคเบาหวานในเชิงรุก เพื่อส่งต่อการรักษาป้องกันภาวะแทรกซ้อนทางสายตาในระยะสั้น และระยะยาว ที่ส่งผลให้ตาบอดได้และเป็นการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ช่วยให้เกิดความตื่นตัว และตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ถูกต้อง ทั้งยังเป็นการขยายโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลได้รับการบริการทางการแพทย์ที่จำเป็นและร่วมแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศ

โดยในปี 2552 ได้มีการดำเนินการศึกษารูปแบบในการบริหารจัดการและวิธีการตรวจคัดกรองภาวะแทรกซ้อนทางตาจากโรคเบาหวานที่เหมาะสมและคุ้มค่าร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านบริหาร ระหว่างองค์การเภสัชกรรมกับสถานบริการสาธารณสุข พร้อมจัดหากล้องถ่ายภาพจอประสาทตา จำนวน 2 ชุด เปิดรับนักวิทยาศาสตร์ พร้อมจัดอบรมทฤษฎี และภาคปฏิบัติ จำนวน 12 คน เพื่อดำเนินการจัดหน่วยเคลื่อนที่ 2 ชุด ออกตรวจ คัดกรอง ค้นหาภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวานเข้าจอประสาทตาตามโรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลชุมชน สถานบริการสาธารณสุขทั่วประเทศ โดยใช้งบประมาณกว่า 10 ล้านบาท

สำหรับการดำเนินโครงการฯ ช่วง 2 ปีที่ผ่านมา องค์การเภสัชกรรมได้ออกหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ได้แก่ จังหวัดสระบุรี กาญจนบุรี ชลบุรี กระบี่ ตราด เพชรบูรณ์ ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี ตรัง และสมุทรสงคราม มีผู้ป่วยโรคเบาหวานเข้ารับบริการ จำนวน 33,763 คน พบเบาหวานขึ้นตา จำนวน 3,873 คน ซึ่งสถานพยาบาลต้นสังกัดได้ทำการรักษาและส่งต่อการรักษาตามลำดับต่อไป

ในปีนี้โครงการฯ ได้ออกหน่วยให้บริการถ่ายภาพจอประสาทตาแก่ผู้ป่วยโรคเบาหวาน ในพื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 6-27 กุมภาพันธ์ 2555 โดยมีผู้ป่วยเข้ารับบริการ จำนวน 2,185 คน

เดือนมีนาคมออกหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการในพื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีผู้ป่วยเบาหวานรวม 8,176 คน ทางโครงการฯ คาดหวังว่าจะให้บริการครอบคลุมผู้ป่วยทุกรายเพื่อการดูแลรักษาและป้องกันไม่ให้เกิดภาวะ "เบาหวานขึ้นตา" เพื่อให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกับครอบครัว สังคม อย่างปกติสุข

สำหรับสถานพยาบาลของรัฐที่สนใจในโครงการฯ สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ กองพัฒนาองค์กรเพื่อความยั่งยืน หมายเลข 0 2203 8107, 0 2203 8199

องค์การเภสัชกรรม
รับผิดชอบชีวิต ผลิตยาคุณภาพ

ปตท. มอบทุนการศึกษาให้กับบุตร-ธิดา สมาชิกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจและเยาวชนจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

นายประเสริฐ สลิลอำไพ ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กร บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พร้อมด้วย **นางสาวอมรรัตน์ จรูญสมิทธิ์** นายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ ร่วมกันมอบทุนการศึกษาให้กับบุตร-ธิดาสมาชิกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ และเยาวชนจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวม 197 ทุน ทั้งนี้ เพื่อร่วมส่งเสริมและสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชนไทย ซึ่ง ปตท. ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี ณ ชั้น 6 โรงภาพยนตร์เมเจอร์ รัชโยธิน

สยามลวดเหล็กฯ เปิดโครงการ School-BIRD พัฒนาโรงเรียนต้นแบบแห่งแรกใน จ.ระยอง

มร.โย ชุน กวี (กลางขวา) กรรมการผู้จัดการ บริษัท สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด ร่วมมือกับ **คุณมีชัย วีรไวทยะ** (กลางซ้าย) ประธานมูลนิธิมีชัยฯ เปิดตัวโครงการ **"พัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง (School-BIRD)"** เพื่อพัฒนา 6 โรงเรียนในตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย ให้เป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการพัฒนาชุมชน โดยใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในชุมชน และเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืน โดยมี ปลัดอาวุโสอำเภอบ้านค่าย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองละลอก และผู้อำนวยการโรงเรียนในตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย มาร่วมงานกันอย่างคับคั่ง ณ ห้องประชุม บริษัท สยามลวดเหล็กอุตสาหกรรม จำกัด จ.ระยอง

ประกวดไอเดียคิดใหม่เพื่อสังคมสีขาว

วีรณัฐ โรจนประภา (ยืนที่ 2 จากขวา) ผู้อำนวยการสถาบันคิดใหม่ จัดโครงการประกวด **"ไอเดียคิดใหม่ เพื่อสังคมสีขาว"** เพื่อปลุกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนไทยสร้างสรรค์สังคมไทยให้น่าอยู่ โดยรางวัลชนะเลิศและรางวัลขวัญใจมหาชน ได้แก่ โครงการยิ้มเปลี่ยนโลก โรงเรียนเพชรพิทยาคม จ.เพชรบูรณ์ รับทุนการศึกษารวม 55,000 บาท พร้อมถ้วยรางวัล โดยมี **อรุโณชา ภาณุพันธุ์** (ยืนที่ 4 จากขวา) กรรมการผู้จัดการบริษัท บรอดคาสไทยเทเลวิชั่น ณัฐธีร์ โกศลพิศิษฐ์ (ยืนที่ 3 จากซ้าย) พิธีกร นักแสดง และ**แก้วตา ปริศวงศ์** (แถวบน ที่ 3 จากขวา) Co-Producer คนค้นคน ร่วมเป็นกรรมการตัดสิน ณ โครงการบานาน่า แฟมิลี่ ปาร์ก พหลโยธิน 7

โครงการโรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม เฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ 6

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ เสด็จไปประทานรางวัลถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรางวัลโล่ประทาน พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ ให้แก่โรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมดีเด่นและโรงเรียนมาตรฐานสิ่งแวดล้อม จำนวน 42 โรงเรียน โครงการโรงเรียนสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม เฉลิมพระเกียรติ ครั้งที่ 6 "ตามรอยเท้า...กับฮอนด้า" ซึ่งจัดโดยกลุ่มบริษัทฮอนด้าในประเทศไทย ณ อาคารสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.)

การบินไทยจัดโครงการ "การบินไทยปลูกชีวิตให้แผ่นดิน 2555"

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดกิจกรรมเพื่อสังคมในโครงการการบินไทย ปลูกชีวิตให้แผ่นดิน ประจำปี 2555 นำคณะผู้บริหารและพนักงานจิตอาสาร่วมปลูกต้นไม้ปรับภูมิทัศน์ ฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบริเวณพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์มหาอุทกภัยเมื่อปลายปี 2554 ที่ผ่านมา โดยมี นายอภิพร ภาษวัธน์ (ที่ 4 จากซ้าย) กรรมการบริษัทฯ และประธานคณะกรรมการการบริหารกลยุทธ์การส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสังคม เป็นประธานในพิธีเปิดกิจกรรม พร้อมด้วย นายจุตินันท์ ภิรมย์ภักดี (ที่ 7 จากซ้าย) กรรมการบริษัทฯ นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์ (ที่ 6 จากซ้าย) กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ นายธีรพล โชติชนาภิบาล (ที่ 3 จากซ้าย) รองกรรมการผู้อำนวยการใหญ่สายผลิตภัณฑ์และบริการลูกค้า และนางชุดา ธนะภูมิ (ที่ 8 จากซ้าย) ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร บริษัท การบินไทยฯ ร่วมในพิธี โดยมีนายชัยนันท์ บุษยรัตน์ (ที่ 5 จากซ้าย) ผู้อำนวยการอุทยานประวัติศาสตร์ จ.พระนครศรีอยุธยา ให้การต้อนรับคณะการบินไทย ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา จ.พระนครศรีอยุธยา

M-150 มอบทุนบุตรผู้ใช้แรงงานวันแรงงานแห่งชาติ

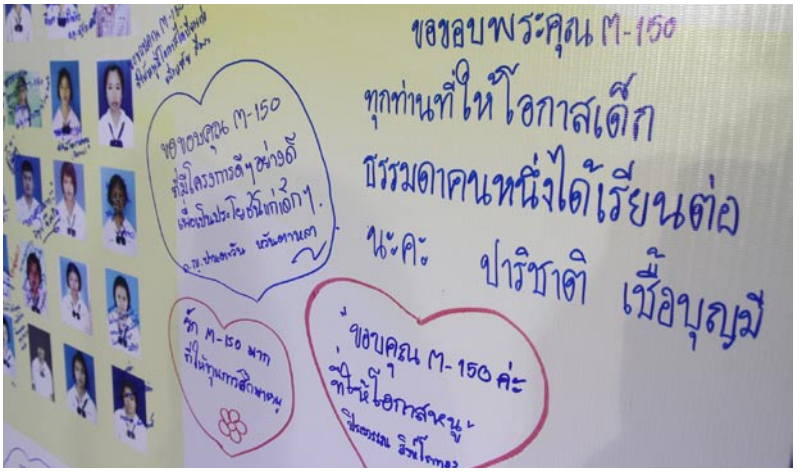

นายธนา ไชยประสิทธิ์ รองประธานกรรมการบริหาร บริษัท โอสถสภา จำกัด เป็นประธานมอบทุนการศึกษา **"M-150 เพื่อบุตรหลานแรงงานไทย"** จำนวน 150 ทุน ได้แก่ ระดับประถมศึกษา จำนวน 75 ทุน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 75 ทุน มูลค่า 1,500,000 บาท เพื่อเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายให้กับบิดามารดาและผู้ปกครอง ในการส่งเสริมให้บุตรได้มีโอกาสก้าวหน้าทางด้านการศึกษา และยังได้มอบทุนให้กับ **"มูลนิธิบ้านครูน้อย"** จำนวน 100,000 บาท เพื่อร่วมช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสและเด็กที่ประสบปัญหาวิกฤติต่างๆ ในชีวิต ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 4 อาคาร บริษัท โอสถสภา จำกัด

รพ.นครธน จัดกิจกรรมอายุวัฒนาบุญสัญจร "บุญใหญ่...ให้ชีวิต"

โรงพยาบาลนครธน จัดกิจกรรมพิเศษเสริมความเป็นสิริมงคลในปีมังกร ด้วยกิจกรรม **อายุวัฒนาบุญสัญจร "บุญใหญ่...ให้ชีวิต"** ชวนกลุ่มสมาชิกร่วมทำบุญไถ่ชีวิตโค-กระบือ พร้อมเลี้ยงอาหารผู้สูงอายุ ณ สถานสงเคราะห์คนชราวาสนะเวศม์ จ.พระนครศรีอยุธยา พร้อมนมัสการองค์พระวัดเสนาสนารามราชวรวิหาร และถวายสังฆทานพระสงฆ์ ตบท้ายด้วยการพักผ่อนยามบ่าย ในบรรยากาศเย็นสบายริมแม่น้ำเจ้าพระยา ด้วยการปล่อยปลาและจิบชาสมุนไพร ณ สวนทิพย์ บ้านเจ้าพระยา จ.นนทบุรี เมื่อเร็วๆ นี้

ใบสมัครสมาชิกวารสารธุรกิจกับสังคม (CSR Journal)

ใบสมัครสมาชิกวารสารธุรกิจกับสังคม (CSR Journal)

ชื่อ ..... นามสกุล .....

ตำแหน่ง ..... บริษัท .....

สถานที่ส่งนิตยสาร (โปรดระบุชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน)

.....

.....

เบอร์โทรติดต่อ

โทรศัพท์บ้าน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐

โทรศัพท์มือถือ ☐☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐

โทรสาร ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐

E-mail .....

สมัครสมาชิก

สมัครสมาชิก 1 ปี (4 ฉบับ) ราคา 300 บาท (ปกติค่าสมาชิกต่อฉบับคือ 90 บาท)

ประสงค์จะตอบรับวารสาร เริ่มตั้งแต่ฉบับเดือน ..... เป็นฉบับแรก

ขั้นตอนการสมัครสมาชิก

เงินสด (เฉพาะกรณีสมัครด้วยตนเอง)

โอนเงินเข้าบัญชี SVN Thailand

ธนาคารกรุงเทพ สาขาหัวหมาก บัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี 180-832-4782

จำนวนเงิน ..... บาทวันที่โอน .....

หลังจากชำระเงินค่าสมัครแล้ว

กรุณาส่งสำเนาใบโอนเงิน ชื่อและที่อยู่ที่ต้องการให้ออกใบเสร็จ

พร้อมใบสมัครมาทางแฟกซ์ : 0-2978-2593 หรือทางไปรษณีย์มาที่

กองบรรณาธิการวารสารธุรกิจกับสังคม

บริษัท สร้างสื่อ จำกัด 17/118 ซอยประดิพัทธ์ 1 ถนนประดิพันธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร.0 2279 9636, 0 2271 4339 โทรสาร 0 2618 7838

วิริยะประกันภัย
THE VIRIYAH INSURANCE

ทุกที่ทั่วไทย วิริยะประกันภัย อยู่ใกล้คุณ

สาขาและศูนย์ฯ 122 แห่งทั่วประเทศ
พร้อมให้บริการในทุกๆ ด้าน ทั้งการรับแจ้งเหตุ
รับเรื่องร้องเรียน สอบถามข้อมูลด้านประกันภัย ฯลฯ
คุณจึงมั่นใจได้ว่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็มี
วิริยะประกันภัย อยู่ใกล้ๆ คุณ

แจ้งอุบัติเหตุ 1557

ศูนย์ลูกค้าสัมพันธ์
0-2239-1557
www.viriyah.co.th

121/28, 121/65 อาคารอาร์ เอส ทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10400
โทร. 0-2641-3500-79

ความเป็นธรรม คือ หลักการ

๗๐ ปี ไทยประกันชีวิต
ดูแลชีวิตคนไทย

ช่วย ๗๐ เด็กโรคหัวใจ

จากสถิติทางการแพทย์บ่งชี้ว่า อัตราการเกิดโรคหัวใจในเด็กมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง วิทยาการทางการแพทย์ยังไม่สามารถหาสาเหตุของโรคแบบระบุชัดได้ จึงเป็นการยากในการป้องกัน ทำให้เด็กบางคนหมดโอกาสที่จะเติบโตอย่างสมประกอบและต้องต่อสู้กับโรคร้ายไปตลอดชีวิต

ไทยประกันชีวิตในฐานะบริษัทคนไทยที่ดูแลชีวิตคนไทยมานานกว่า ๗๐ ปี ตระหนักถึงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กไทยที่จะเติบโตเป็นอนาคตของชาติ จึงได้ริเริ่มโครงการ ***"หนึ่งคนให้...หลายคนรับ กับไทยประกันชีวิต เพื่อเด็กโรคหัวใจ"*** ภายใต้กิจกรรม ***"หัวใจนี้ พี่ให้น้อง"*** รณรงค์ผู้มีจิตศรัทธาร่วมบริจาคเงินสนับสนุนค่ารักษาผู้ป่วยเด็กโรคหัวใจในโครงการผ่าตัดเด็กโรคหัวใจนอกเวลา ของมูลนิธิเด็กโรคหัวใจ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนาฯ โดยมีค่าใช้จ่ายรายละ ๒๐,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๗๐ ราย

"หนึ่งคนให้...หลายคนรับ กับไทยประกันชีวิต เพื่อเด็กโรคหัวใจ" เป็นโครงการเพื่อสังคมที่อยู่บนพื้นฐานการเล็งเห็นคุณค่าของชีวิต และเปิดโอกาสให้คนไทยได้ร่วมกันทำความดีด้วยการเป็น ***"ผู้ให้"***

ร่วมบริจาคเงินได้ที่บัญชี **"หนึ่งคนให้...หลายคนรับ"** ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาย่อยเอสพละนาด เลขที่ ๒๗๘-๒๐๕๕๑๑-๑

โปรดส่งใบนำฝากพร้อมชื่อ, ที่อยู่มายังบริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด

๑๒๓ ถ.รัชดาภิเษก ดินแดง กทม. ๑๐๔๐๐ โทรสาร ๐๒ ๒๔๖ ๙๙๔๕ เพื่อออกใบเสร็จรับเงินของมูลนิธิเด็กโรคหัวใจฯ ที่สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโทร. ๐๒ ๒๔๗ ๐๒๔๗ ต่อ ๑๐๓๕ - ๓๘